

Lecții biblice pentru Sabat

Caracterul creștin (I)

Ianuarie – Martie 2005

Cuprins

- 5** Căderea omenirii
- 10** Isus Hristos – Singura noastră speranță
- 15** Isus Hristos – pe deplin Dumnezeu
- 20** Divinitatea lui Hristos – Mărturisiri
- 25** „Cuvântul S-a făcut trup”
- 31** Duhul Sfânt
- 36** Trioul ceresc
- 41** Experiența lui Iacob
- 46** Visul lui Iacob
- 52** Marea lege a iubirii
- 57** Neprihănirea lui Hristos
- 62** O îndreptățire falsă
- 67** O invitație specială

Lecțiile biblice pentru Sabat sunt un program de studiu zilnic, bazat în întregime pe Biblie și pe Spiritul Profeției fără comentarii adiționale. Citatele sunt pe cât de scurte cu putință, pentru a transmite gânduri directe și concise. Parantezele [ ] sunt folosite în unele cazuri pentru a asigura claritatea, contextul corespunzător și o citire ușoară. Se recomandă cu toată căldura studierea în continuare a materialelor folosite drept sursă.

Editura Păzitorul Adevărului

Str. Morii, Nr. 27

505200, Făgăraș - Jud. Brașov

Tel. 0268 213714 Fax 0268 214111

e-mail: romania@sdarm.org

www.sdarm.net/romania

ISSN 1222-8532

Cuvânt înainte

Când privim la lucrarea din viitor a poporului lui Dumnezeu, putem vedea că este o mare lucrare de făcut pentru răspândirea Evangheliei mântuirii. Dar, înainte de a putea împărtăși pe deplin altora Evanghelia, trebuie să ne dăm mai întâi toată silința pentru a face sigură chemarea și alegerea noastră (2 Petru 1:10). Cu acest scop, în timpul anului 2005 vom studia la Școala Sabatului sfatul dat de Petru în primul capitol al celei de-a doua epistole a sa cu privire la dezvoltarea caracterului creștin.

„Și pe lângă aceasta, dați-vă toată silința să uniți cu credința voastră fapta, cu fapta cunoștința, cu cunoștința cumpătarea, cu cumpătarea răbdarea, cu răbdarea evlavia și cu evlavia dragostea frățescă și cu dragostea frățescă iubirea de oameni. Căci dacă aveți din belșug aceste lucruri, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși, nici neroditori în cunoașterea Domnului nostru Isus Hristos. Dar cel căruia îi lipsesc aceste lucruri este orb și nu poate vedea departe și a uitat că a fost curățat de vechile lui păcate. De aceea, fraților, dați-vă toată silința să vă faceți sigură chemarea și alegerea voastră: căci dacă faceți aceste lucruri, nu veți cădea niciodată (2 Petru 1:5-10).”

„Pot să spun ceva care să facă impresie asupra celor tineri? Niciodată până acum n-a fost atât de mult de pierdut sau de câștigat; niciodată n-au fost rezultate atât de mari care să depindă de o generație, cum sunt pentru cei care trăiesc în prezent. Nici măcar pentru un moment nu ar trebui să creadă că pot ocupa vreo poziție de încredere fără a poseda un caracter bun. La fel de bine s-ar putea aștepta să culeagă struguri din spini sau smochine din mărcini. Un caracter bun trebuie să fie clădit cărămidă cu cărămidă, crescând în fiecare zi proporțional cu eforturile depuse. Acele caracteristici pe care le vor lua la cer cu ei trebuie să fie dobândite prin practicare conștiințioasă a propriilor lor facultăți, prin folosirea fiecărui avantaj pe care li-l oferă Providența și prin conectarea la sursa a toată înțelepciunea. Să nu vă puneți ținte joase. Mințile voastre să nu fie îndreptate spre lucrurile de mică valoare... Hristos este modelul desăvârșit.” – *Testimonies, vol.5*, pg.129.

„Nimeni nu poate să ducă la cer trăsăturile sale de caracter naturale și cultivate. Acela care poartă aceste trăsături cu el în tot timpul perioadei sale de încercare, L-a reprezentat în mod greșit pe Hristos, acționând din principii pe care Dumnezeu nu le poate aproba. Principiile adevăratei vieți spirituale nu sunt înțelese de aceia care cunosc adevărul, dar nu-l practică.

„Domnul cere reforme, reforme clare și distincte. Acei în ale căror inimi locuiește Hristos vor manifesta prezența Lui în procedura lor cu semenii lor.” – *Testimony to the Battle Creek Church*, 25 februarie 1901.

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Sabat, 1 ianuarie 2005

Darul Sabatului Întâi pentru o biserică în Santa Lucia

Santa Lucia este o foarte frumoasă insulă tropicală în Caraibe. Cei 162157 locuitori (2003 estimativ) locuiesc pe 616 km² de teren, din care 23% este folosit pentru agricultură permanentă. Majoritatea locuitorilor insulei sunt romano-catolici (90%), existând mici grupe de anglicani (3%) și de protestanți (7%). Însă adevăratul mărgăritar pentru lucrarea din Santa Lucia este că este o destinație turistică majoră pentru multe mii de vizitatori în fiecare an. Fiind un punct de tranzit, locuitorii din Santa Lucia pot răspândi Evanghelia în toată lumea.

Solia reformei este proaspătă pe această insulă. O serie de frați din Statele Unite au fost activi în întemeierea primelor câteva suflète în adevăr și de acolo lucrarea s-a răspândit repede. Frații și surorile de aici, în timp ce erau puțini la număr și le lipseau resursele financiare, au fost misionari activi și este nevoie să se stabilească o casă de întruniri cu caracter permanent. Este dorința lor de a construi un far care să răspândească lumina adevărului la toți oamenii de pe această insulă.

În această lucrare, ajutorul dumneavoastră este mult apreciat. Din ceea ce au avut, frații și surorile din Santa Lucia au dăruit mult pentru acest proiect și mulți au folosit timpul lor în mod voluntar pentru a duce înainte lucrarea aceasta. Pentru a realiza lucrarea este nevoie de donațiiile dumneavoastră. Vă rugăm să vă amintiți de lucrarea din Santa Lucia când începem acest nou an și ne rugăm ca Domnul să binecuvânteze în continuare progresul lucrării Sale în insulele Caraibe.

David Zic, Secretar al Conferinței Generale

Căderea omenirii

„Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” (Romani 3:23).

„Păcătuirea a adus întreaga lume sub condamnarea la moarte. Dar în cer s-a auzit un glas zicând: ‚Am găsit o răscumpărare.’” – *The Signs of the Times*, 27 iunie 1900.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pg. 48-60.

Duminică

26 decembrie

1. CHIPUL LUI DUMNEZEU

a. Ce este menționat despre Adam și Eva când au fost creați? Geneza 1:26, 27.

„Când Adam a ieșit din mâna Creatorului, el purta, în natura lui fizică, mentală și spirituală asemănarea cu Creatorul său. ‚Dumnezeu l-a creat pe om după propriul Său chip’ (Geneza 1:27) și era scopul Său ca omul, cu cât trăia mai mult, să manifeste mai pe deplin acest chip – să reflecte mai pe deplin slava Creatorului. Toate facultățile sale erau capabile de dezvoltare; capacitatea și vigoarea trebuia să crească în continuu.” – *Educația*, pg. 10.

b. Ce veșmânt special îi învelea pe primii noștri părinți? Geneza 2:25.

„Haina albă a neprihănirii a fost purtată de primii noștri părinți când au fost puși de Dumnezeu în sfântul Eden. Ei trăiau în conformitate perfectă cu voia lui Dumnezeu. Toată puterea afecțiunilor lor era dată Tatălui lor ceresc. O lumină dulce și frumoasă, lumina lui Dumnezeu, învăluia perechea sfântă. Această haină de lumină era un simbol al hainelor lor spirituale de inocență cerească.” – *Parabolele lui Hristos*, pg. 246.

„Perechea lipsită de păcat nu purta haine artificiale; ei erau îmbrăcați cu un acoperământ de lumină și slavă, așa cum au îngerii. Câtă vreme au trăit în ascultare de Dumnezeu, această haină de lumină a continuat să-i învăluie.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 45. eng.

2. PĂCATUL DUCE LA RUINĂ

a. Ce instrucțiuni speciale le-a dat Domnul lui Adam și Eva cu privire la pomul cunoștinței binelui și răului? Geneza 2:16,17.

„Deși au fost creați inocenți, primii noștri părinți nu au fost puși în afara posibilității de a face răul. Dumnezeu i-a făcut agenți morali liberi, capabili de a aprecia înțelepciunea și bunăvoința caracterului Său și dreptatea cerințelor Sale și de a fi ascultători sau nu. Ei urmau să se bucure de comuniune cu Dumnezeu și cu îngerii sfinți; dar, înainte de a putea fi în siguranță pentru veșnicie, loialitatea lor trebuia pusă la încercare. Chiar la începutul existenței omului, a fost pus un frâu asupra dorinței de îngăduință de sine, pasiunea fatală care a stat la baza căderii lui Satan. Pomul cunoștinței, care era lângă pomul vieții în mijlocul grădinii, trebuia să fie un test al ascultării, credinței și iubirii primilor noștri părinți. În timp ce li s-a permis să mănânce în mod liber din orice alt pom, le-a fost interzis să guste din acesta, sub amenințarea pedepsei cu moartea. Și ei urmau să fie expuși ispitelor lui Satan; dar dacă suportau încercarea, ei aveau să fie în cele din urmă așezați în afara puterii lui, pentru a se bucura de favoarea veșnică a lui Dumnezeu.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 43, 44.

b. Descrieți trista experiență a lui Adam și Eva. Geneza 3:1-6.

„Când Eva, nesocotind avertizarea cu privire la pomul oprit, s-a aventurat să se apropie de el, ea a venit în contact cu vrăjmașul ei. După ce interesul și curiozitatea ei au fost trezite, Satan a început să neghe Cuvântul lui Dumnezeu și să inspire neîncredere în înțelepciunea și bunătatea Lui. La declarația femeii cu privire la pomul cunoștinței binelui și răului, Dumnezeu a zis: Să nu mâncați din el, nici să nu-l atingeți, ca să nu muriți, ispititorul a răspuns: ,Cu nici un chip nu veți muri: dar Dumnezeu știe că, în ziua în care mâncați din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca dumnezeii, cunoscând binele și răul’ (Geneza 3:3-5).” – *Educația*, pg. 18.

„Trebuie să ne hotărâm în inimile noastre să cunoaștem ce este adevărul. Toate lecțiile pe care Dumnezeu le-a lăsat să fie înregistrate în cuvântul Său, sunt pentru avertizarea și instruirea noastră. Ele sunt date pentru a ne salva de amăgire. Neglijarea lor va rezulta în ruină pentru noi. Putem fi siguri că orice contrazice cuvântul lui Dumnezeu vine de la Satana.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 52.

3. ÎNDREPTĂȚIREA DE SINE, NEPRIHĂNIREA PROPRIE

a. Ce a încercat Adam și Eva să facă după neascultarea lor? Geneza 3:7.

„Dar când a venit păcatul, [primii noștri părinți] au întrerupt legătura lor cu Dumnezeu și lumina care îi înconjurase s-a îndepărtat. Goi și rușinați, ei au încercat să pună în locul veșmintelor cerești haine cusute din frunze de smochin.

Același lucru l-au făcut călcătorii legii lui Dumnezeu mereu, de la neascultarea lui Adam și Eva încoace. Ei și-au cusut laolaltă frunze de smochin pentru a acoperi goliciunea provocată de păcătuirea lor. Ei au purtat haine făcute de ei și, prin fapte ale lor, ei au încercat să-și acopere păcatele și să se facă primiți de Dumnezeu.” – *Parabolele lui Hristos*, pg. 246.

b. Ce explicație au prezentat ei Domnului? Geneza 3:8-13.

„Adam n-a putut nici tăgădui și nici scuza păcatul său; dar, în loc de a manifesta căință, el a încercat să dea vina pe soția lui și astfel chiar asupra lui Dumnezeu: ‚Femeia pe care *Tu mi-ai dat-o*, ea mi-a dat din pom și am mâncat.’ Acela care din iubire pentru Eva a ales în mod conștient să renunțe la aprobarea lui Dumnezeu, la căminul său din Paradis și la o viață veșnică de bucurie, putea acum, după căderea lui, să încerce să o facă pe tovarășa lui și chiar pe Creatorul Însuși responsabil pentru păcătuire. Așa de teribilă este puterea păcatului.

„Când femeia a fost întrebată, ‚Ce ai făcut?’ ea a răspuns: ‚Șarpele m-a amăgit și am mâncat.’ ‚De ce ai creat șarpele? De ce i-ai îngăduit să intre în Eden?’ Acestea erau întrebările implicate în scuza ei pentru păcat. Astfel, asemenea lui Adam, ea pune pe seama lui Dumnezeu responsabilitatea căderii lor. Spiritul îndreptățirii de sine își avea originea în tatăl minciunii; el a fost îngăduit de către primii noștri părinți de îndată ce aceștia au cedat la influența lui Satan și a fost manifestat de către toți fiii și fiicele lui Adam. În loc de a-și mărturisi cu umilință păcatele, ei au încercat să se apere, dând vina pe alții, pe împrejurări sau pe Dumnezeu – făcând chiar din binecuvântările Sale o ocazie de a murmura împotriva Lui.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 54, 55. (sublinierea autorului).

„Acela care este vinovat de rău este primul care suspectează răul. Condamnându-l pe altul, el încearcă să-și ascundă sau să scuze răul din propria sa inimă. Prin păcat oamenii au câștigat cunoștința răului; de îndată ce prima pereche a păcătuit, ei au început să se acuze unul pe celălalt; și aceasta va face natura umană în mod inevitabil când nu este controlată de harul lui Hristos.” – *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pg. 101.

4. SINGURUL REMEDIU PENTRU PĂCĂTOȘI**a. Ce măsuri au fost luate pentru a salva rasa umană? Geneza 3:21; Ioan 3:16.**

„Planul de mântuire a fost făcut înainte de crearea lumii; căci Hristos este ‚Mielul înjunghiat de la întemeierea lumii’ (Apocalipsa 13:8); totuși, a fost o luptă chiar și pentru Regele universului, pentru a-Și da Fiul să moară pentru neamul omenesc vinovat. Dar ‚atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Său Fiu, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică’ (Ioan 3:16). O, taina răscumpărării! Iubirea lui Dumnezeu pentru o lume care nu L-a iubit! Cine poate cunoaște adâncimile acelei iubiri care ‚întrece orice pricepere’? De-a lungul veacurilor nesfârșite, mințile nemuritoare care caută să înțeleagă taina acelei iubiri de nepătruns, se vor mira și vor fi umplute de adorație.

Dumnezeu a fost manifestat în Hristos, ‚împăcând lumea cu Sine’ (2 Corinteni 5:19). Omul a ajuns atât de degradat de păcat, încât îi era imposibil, prin sine, să ajungă în armonie cu Acela a cărui natură este curăție și bunătate. Dar Hristos, după ce a răscumpărat omul de osânda legii, putea să împărtășească putere divină care să se unească cu efortul omenesc. Astfel, prin pocăință față de Dumnezeu și credință în Hristos, copiii căzuți ai lui Adam pot să devină încă o dată ‚fii ai lui Dumnezeu’ (1 Ioan 3:2).” – *Patriarhi și profeți*, pg. 62.

b. Ce rază de speranță le-a fost prezentată lui Adam și Evei? Geneza 3:15.

„Lui Adam i-a fost dată asigurarea Mântuitorului care urma să vină. Sentința pronunțată asupra lui Satan, ‚voi pune vrăjmășie între tine și femeie, între sămânța ei și sămânța ta; ea îți va zdrobi capul și tu îi vei zdrobi călcâiul’ (Geneza 3:15), era pentru primii noștri părinți o făgăduință a răscumpărării care avea să fie săvârșită prin Hristos.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 171.

„De la căderea omului încoace, Hristos a fost Descoperitorul adevărului față de lume. Prin El sămânța nestrăicicioasă, ‚cuvântul lui Dumnezeu, care trăiește și rămâne pentru totdeauna’ este comunicat oamenilor (1 Petru 1:23). În acea primă făgăduință rostită neamului nostru omenesc căzut în Eden, Hristos semăna sămânța Evangheliei.” – *Parabolele lui Hristos*, pg. 22.

5. „TOȚI AU PĂCĂTUIT”

a. Ce este scris cu privire la starea neamului omenesc? Romani 3:10,11,23.

„Păcățuirea a pus întreaga lume sub osânda de moarte. Dar în cer s-a auzit un glas care zicea: ‚Am găsit o răscumpărare.’” – *The Signs of the Times*, 27 iunie 1900.

„Hristos a plâns pentru păcățuirea fiecărei ființe omenești. El a purtat chiar vina lui Caiafa, cunoscând ipocrizia care sălășluia în sufletul său, în timp ce își sfășia haina de ochii lumii. Hristos nu Și-a sfășiat haina, dar sufletul Său era sfășiat. Haina Lui de carne umană a fost sfășiată când atârna pe cruce, purtătorul de păcat al neamului omenesc. Prin suferința și moartea Sa a fost deschisă o cale nouă și vie.” – *The Review and Herald*, 12 iunie 1900.

b. Ce făgăduință este dată acelor care acceptă această măsură care a fost luată? Romani 6:23; Ioan 5:24.

„Numai prin sângele scump al Fiului lui Dumnezeu putea să fie răscumpărat păcătosul. Planul de mântuire a fost făcut cu sacrificiu. Apostolul Pavel scria: ‚Voi cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos, care, deși era bogat, S-a făcut sărac pentru noi, pentru ca prin sărăcia Lui voi să puteți fi bogați.’ (2 Corinteni 8:9). Hristos S-a dat pe Sine pentru noi ca să ne poată răscumpăra de orice nelegiuire. Și, ca binecuvântarea de încununare a mântuirii, ‚darul lui Dumnezeu este viață veșnică prin Isus Hristos, Domnul nostru’ (Romani 6:23).” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 406.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce fel de veșmânt a fost purtat de primii noștri părinți înainte de căderea în păcat?
2. Cum putem fi în siguranță față de amăgirile lui Satan?
3. Ce este îndreptățirea de sine sau neprihănirea proprie?
4. Care este singurul mod în care putem fi mântuiți?
5. Ce stă scris despre omenire în general?

Isus Hristos – Singura noastră speranță

„În nimeni altul nu este mântuire, căci nu este dat oamenilor nici un alt nume sub soare, în care să fim mântuiți” (Fapte 4:12).

„Numai Hristos este înălțat să fie ‚un Prinț și Mântuitor, pentru a da pocăință lui Israel și iertare de păcate’. ‚Căci în nimeni altul nu este mântuire’ (Fapte 5:31; 4:12).” – *Parabolele lui Hristos*, pg. 209.

Recomandare pentru studiu: *Selected Messages, bk.1*, pg. 226-228.

Duminică

2 ianuarie

1. ÎNLOCUTORUL DIVIN

a. **Ce s-a întâmplat în ziua în care Adam și Eva au păcătuit? Geneza 3:21.**

„Pentru Adam, aducerea primei jertfe a fost o ceremonie foarte dureroasă. Mâna lui trebuia să fie ridicată pentru a lua viața pe care numai Dumnezeu o putea da. Era prima dată când el a văzut moartea și știa că dacă ar fi fost ascultător de Dumnezeu, nu ar fi existat moarte a omului sau a animalelor. Când și-a omorât victima inocentă, el tremura la gândul că păcatul său trebuia să verse sângele Mielului fără prihană al lui Dumnezeu. Această scenă i-a dat un sentiment mai adânc și mai viu al mărimii păcătuirii sale, pe care nimic altceva, în afară de moartea iubitului Fiu al lui Dumnezeu, n-o putea expia. Și el s-a mirat de bunătatea infinită care avea să dea o asemenea răscumpărare pentru a-i salva pe cei nevinovați. O stea de speranță ilumina întunericul și viitorul groaznic și îl elibera de disperarea sa fără margini.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 67.

b. **Cum explică profetul Isaia această înlocuire? Isaia 53:4,5.**

„Hristos a fost tratat cum merităm noi, pentru ca noi să putem fi tratați cum merită El. El a fost osândit pentru păcatele noastre, la care nu a avut nici o parte, pentru ca noi să putem fi îndreptățiți prin neprihănirea Sa, în care nu avem parte. El a suferit moartea care era a noastră, pentru ca noi să putem primi viața care era a Lui.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 19.

2. CONDIȚIA VIEȚII VEȘNICE

a. Care este condiția vieții veșnice? Matei 19:16,17.

„Condiția vieții veșnice este acum aceeași care a fost din totdeauna – aceeași care a fost în Paradis, înainte de căderea primilor noștri părinți – ascultare deplină de legea lui Dumnezeu, neprihănire desăvârșită. Dacă viața veșnică ar fi acordată cu vreo altă condiție, mai puțin decât aceasta, atunci fericirea întregului univers ar fi pusă în pericol. Calea ar fi deschisă pentru păcat și tot cortegiul său de vai și mizerie ar fi perpetuat.” – *Calea către Hristos*, pg. 62.

„Hristos nu scade pretențiile legii. Într-un limbaj fără echivoc, El prezintă ascultarea de ea ca pe o condiție a vieții veșnice – aceeași condiție care i-a fost pusă lui Adam înainte de căderea lui. Domnul nu așteaptă mai puțin de la suflet acum decât a așteptat de la om în Paradis, ascultare desăvârșită, neprihănire nepătată. Cerința sub legământul harului este la fel de largă ca și cerința făcută în Eden – armonie cu legea lui Dumnezeu, care este sfântă, dreaptă și bună.” – *Parabolele lui Hristos*, pg. 311.

„După cum Biblia prezintă două legi, una neschimbătoare și veșnică și cealaltă provizorie și temporară, tot așa sunt și două legăminte. Legământul harului a fost făcut prima dată cu omul în Eden, când, după cădere, a fost dată o făgăduință divină că sămânța femeii avea să-i zdrobească șarpelui capul. Acest legământ oferea tuturor oamenilor iertarea și harul lui Dumnezeu, care să-i ajute să asculte în viitor, prin credință în Hristos. Ea a făgăduit de asemenea viața veșnică cu condiția credincioșiei față de legea lui Dumnezeu. Astfel patriarhii au primit speranța mântuirii.” – *Patriarhi și profeti*, pg. 420.

b. Pot ființele umane să aducă singure o ascultare desăvârșită? Isaia 64:6.

„A fost posibil ca Adam, înainte de căderea lui să-și formeze un caracter drept prin ascultare față de legea lui Dumnezeu. Dar el n-a făcut aceasta și, din pricina păcatului său, naturile noastre sunt căzute și nu ne putem face noi înșine neprihăniți. Întrucât suntem păcătoși și nesfinți, nu putem asculta în mod desăvârșit de legea sfântă. Noi nu avem nici o neprihănire a noastră proprie, cu care să întâmpinăm cerințele legii lui Dumnezeu. Dar Hristos a găsit o cale de scăpare pentru noi. El a trăit pe pământ în mijlocul încercărilor și ispitelor, ca cele pe care le avem și noi de întâmpinat. El a trăit o viață fără de păcat. El a murit pentru noi și acum Se oferă să ia păcatele noastre și să ne acorde neprihănirea Sa.” – *Calea către Hristos*, pg. 62.

3. ASCULTARE DESĂVÂRȘITĂ PRIN HRISTOS

a. Ce asigurare avem prin meritele lui Hristos? Ioan 15:5; Filipeni 4:13.

„Răscumpărătorul lumii, singurul Fiu al lui Dumnezeu, prin ascultarea Sa desăvârșită de lege, prin viața și caracterul Său, a răscumpărat aceea ce a fost pierdut prin cădere și a făcut posibil ca omul să asculte de acea lege sfântă a neprihănirii, pe care Adam a călcat-o. Hristos nu Și-a schimbat divinitatea cu natura omenească, ci a combinat natura omenească cu divinitatea; și, în natura omenească, El a trăit legea pentru familia umană. Păcatele tuturor acelor care Îl vor primi pe Hristos au fost puse pe seama Lui și El a satisfăcut pe deplin dreptatea lui Dumnezeu.” – *Mărturii speciale referitoare la educație*, pg. 21.

„Datorită faptului că omul căzut nu l-a putut birui pe Satan cu puterea lui omenească, Hristos a venit din curțile împărătești ale cerului pentru a-l ajuta cu puterea Lui omenească și divină combinate. Hristos știa că nu era posibil pentru omul ce fusese izgonit din Eden, despărțit de lumina și iubirea lui Dumnezeu de când a păcătuit, să se împotrivescă ispitelor lui Satan în propria lui putere. Pentru a aduce nădejde omului și a-l salva de la ruina desăvârșită, S-a umilit pentru a lua natura umană, pentru ca având puterea Sa divină combinată cu cea omenească, El să poată ajunge la om, acolo unde se afla acesta. El a dobândit pentru fiii și fiicele căzute ale lui Adam acea putere pe care le este imposibil s-o dobândească ei înșiși, pentru ca, în numele Său, ei să poată birui ispitele lui Satan.” – *The Review and Herald*, 18 august 1874.

b. Ce a fost profețit de Daniel cu privire la neprihănirea lui Hristos? Daniel 9:24.

„În profeția lui Daniel s-a scris despre Hristos că El ‚va face ispășire pentru nelegiuire și ... va aduce neprihănirea veșnică’ (Daniel 9:24). Orice suflet poate spune: ‚Prin ascultarea Lui desăvârșită El a satisfăcut cerințele legii și singura mea nădejde se află în a privi la El ca înlocuitor și garant al meu, care a ascultat de lege în mod desăvârșit pentru mine. Prin credință în meritele Sale sunt liber de osânda legii. El mă îmbracă cu neprihănirea Lui, care satisface toate cerințele legii. Eu sunt desăvârșit în Acela care aduce neprihănirea veșnică.‛ – *Selected Messages*, bk.1, pg.396.

4. MIELUL FĂRĂ PATĂ**a. Cu ce simbol L-a prezentat Ioan Botezătorul pe Hristos poporului? Ioan 1:29.**

„Ioan a fost profund mișcat când L-a văzut pe Isus aplecat ca un rugător, pledând cu lacrimi pentru aprobarea Tatălui. Când L-a învăluit slava lui Dumnezeu și s-a auzit glasul din cer, Ioan a recunoscut semnul pe care îl făgăduise Dumnezeu. El a știut că Îl botezase pe Răscumpărătorul lumii. Duhul Sfânt odihnea asupra lui și, indicând cu mâna întinsă la Isus, el a strigat: ‚Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii’ (Ioan 1:29).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 79.

b. Ce spune apostolul Petru cu privire la Isus Hristos? 1 Petru 1:18,19.

„ ‚În El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii’ (Coloseni 2:9). Oamenii trebuie să înțeleagă că Dumnezeirea a suferit și S-a cufundat în agoniile Calvarului. Totuși Isus Hristos, pe care Dumnezeu L-a dat ca răscumpărare a lumii, a cumpărat biserica cu propriul Său sânge. Maiestatea cerului a fost făcută să sufere persecuție din mâinile fanaticilor religioși, care pretindeau să fie cei mai luminați oameni de pe fața pământului.” – *CBNT*, pg. 213.

„Când păcătosul privește la Mântuitorul murind pe Calvar și înțelege că suferindul este divin, el întrebă de ce a fost făcut acest mare sacrificiu și crucea indică la legea sfântă a lui Dumnezeu, care a fost călcată. Moartea lui Hristos este un argument incontestabil cu privire la imutabilitatea și dreptatea legii. Profetind despre Hristos, Isaia spune: ‚El va mări legea și o va face onorabilă’ (Isaia 42:21). Legea nu are nici o putere de a-l ierta pe făcătorul de rele. Misiunea ei este de a indica la defectele sale, pentru ca el să-și poată înțelege nevoia de Unul care este puternic în a salva, nevoia sa de Unul care să devină înlocuitorul său, garanția și neprihănirea sa. Isus iese în întâmpinarea nevoilor păcătosului; căci El a luat asupra Sa păcatele călcătorului de lege. ‚El a fost rănit pentru păcatele noastre, a fost lovit pentru nelegiuirile noastre; pedeapsa care ne dădea pacea era asupra Lui și prin rănilor Lui suntem vindecați’ (Capitolul 53:5). Domnul l-ar fi putut lepăda pe păcătos și să-l nimicească cu desăvârșire; dar a fost ales planul cel mai scump. În marea Sa iubire, El oferă nădejde celor deznădăjduiți, dând pe unicul Său Fiu pentru a purta păcatele lumii.” – *The Bible Echo*, 15 martie 1893.

5. PROVOCAREA DIVINĂ

a. Ce întrebare, căreia nu i se putea răspunde, a pus Isus vrăjmașilor Săi? Ioan 8:46.

„În viața Sa pe pământ, Hristos a dezvoltat un caracter desăvârșit; El a adus o ascultare desăvârșită față de poruncile Tatălui Său. Venind în lume în formă umană, devenind supus al legii și descoperind înaintea oamenilor că a purtat bolile lor, durerea și vinovăția lor, El nu a devenit un păcătos. Înaintea fariseilor El putea spune: ‚Care dintre voi Mă puteți dovedi că am păcat?’ (Ioan 8:46). Nici o pată de păcat nu se găsea asupra Lui. El stătea înaintea lumii ca Mielul nepătat al lui Dumnezeu.” – *The Youth’s Instructor*, 29 decembrie 1898.

b. Cum putem fi mântuiți? Ioan 3:16-18.

„Atunci cum urmează să fim mântuiți? ‚După cum Moise a înălțat șarpele în pustie,’ tot astfel a fost înălțat Fiul Omului și oricine a fost amăgit și mușcat de șarpe poate privi și să trăiască. ‚Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii’ (Ioan 1:29). Lumina care strălucește de la cruce descoperă iubirea lui Dumnezeu. Iubirea Lui ne atrage la El. Dacă nu ne împotrivim acestei atracții, noi vom fi conduși la piciorul crucii, în căință pentru păcatele care L-au răstignit pe Mântuitorul. Atunci Duhul lui Dumnezeu, prin credință, produce o viață nouă în suflet. Gândurile și dorințele sunt aduse în supunere față de voia lui Hristos. Inima și mintea sunt create din nou după chipul Aceluia care lucrează în noi pentru a-Și supune toate lucrurile. Atunci legea lui Dumnezeu este scrisă în minte și în inimă și noi putem spune cu Hristos: ‚Îmi place să fac voia Ta, Dumnezeul meu’ (Psalmii 40:8).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 126.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Explicați Isaia 53:4,5.
2. Cum prezintă Biblia neprihănirea omenească?
3. Cum putem avea o ascultare desăvârșită de legea lui Dumnezeu?
4. Ce dovedește moartea lui Hristos pe Calvar?
5. Ce provocare directă a făcut Hristos vrăjmașilor Săi?

Isus Hristos – pe deplin Dumnezeu

„Și știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat o înțelegere pentru ca să-L putem cunoaște pe Acela care este adevărat și noi suntem în Acela care este adevărat, chiar în Fiul Său, Isus Hristos. Acesta este adevăratul Dumnezeu și viața veșnică.” (1 Ioan 5:20).

„Pentru ca să putem fi familiarizați cu caracterul și viața Sa divină, Hristos a luat natura noastră și a locuit între noi. Divinitatea a fost descoperită în natura omenească; slava nevăzută în formă omenească vizibilă.” – *Parabolele lui Hristos*, pg. 9.

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, pg. 347-355.

Duminică

9 ianuarie

1. „EU SUNT CEL CE SUNT”

a. Cum S-a prezentat Hristos lui Moise? Exodul 3:2-7, 11-14.

„Conducând turmele sale într-o zi în apropiere de Horeb, ‚muntele lui Dumnezeu,’ Moise a văzut o tufă în flăcări cu trunchi, ramuri și frunze, toate arzând și totuși nepărând a fi mistuite. El s-a apropiat să vadă acel lucru minunat, când un glas din flacăra l-a strigat pe nume. Cu buze tremurânde, el a răspuns ‚Iată-mă’. El a fost avertizat să nu se apropie lipsit de reverență: ‚Scoate-ți încălțăminte din picioare; căci locul pe care stai este sfânt... Eu sunt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacob’ (Exodul 3:4-6).” – *Patriarhi și profeți*, pg. 283.

b. Când a mai folosit Hristos același titlu? Ioan 8:56-58.

„Cu demnitate solemnă, Isus a răspuns: ‚Adevărat, adevărat vă spun, înaintea de Avraam, EU SUNT.’ Tăcerea a căzut asupra marii adunări. Numele lui Dumnezeu, prezentat lui Moise pentru a exprima ideea prezenței eterne, a fost pretins de acest Învățător galileean ca fiind al Său. El Se anunțase a fi Cel existent prin Sine, Acela care fusese făgăduit lui Israel, ‚care este din vechime, din zilele veșniciei’ (Mica 5:2, ultima parte).” *Hristos, Lumina lumii*, pg. 352.

2. „CĂPETENIA OȘTIRII DOMNULUI”

a. Cum i S-a înfățișat Hristos lui Iosua în Ierihon? Iosua 5:13,14.

„Distrugerea Ierihonului a fost văzută de Iosua ca fiind primul pas în cucerirea Canaanului. Dar, înainte de toate, el a căutat o asigurare a călăuzirii divine și aceasta i-a fost acordată. Retrăgându-se din tabără pentru a medita și a se ruga ca Dumnezeu lui Israel să meargă înaintea poporului Său, el a văzut un luptător înarmat, de statură înaltă și cu prezență impunătoare, ‚cu sabia scoasă în mână’. La somația lui Iosua ‚Ești dintre ai noștri sau dintre vrăjmașii noștri?’ răspunsul a fost: ‚Sunt căpetenia oștirii Domnului și acum am venit’ (Iosua 5:13,14).” – *Patriarhi și profeți*, pg. 558, 559.

b. Ce poruncă similară aceleia dată lui Moise i-a fost de asemenea dată și lui Iosua? Iosua 5:15.

„Aceeși poruncă dată lui Moise pe Horeb, ‚Scoate-ți încălțăminte din picioare; căci locul pe care stai este sfânt’ (Iosua 5:15), descoperirea adevăratul caracter al misteriosului străin. Era Hristos, Cel înălțat, care stătea înaintea conducătorului lui Israel. Copleșit de teamă sfântă, Iosua a căzut cu fața la pământ și s-a închinat, primind asigurarea: ‚Am dat în mâna ta Ierihonul și pe împăratul lui și pe oamenii săi viteji’ (Capitolul 6:2), și a primit instrucțiuni pentru capturarea cetății.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 559.

„Școlile noastre de Sabat nu sunt cu nimic mai puțin decât societăți biblice și în lucrarea sfântă de a duce lumii adevărurile cuvântului lui Dumnezeu, ei pot realiza mult mai mult decât au realizat până acum. Școala Sabatului, dacă este desfășurată în mod corespunzător, are o putere minunată și este adaptată pentru a face o mare lucrare, însă nu este acum [SCRIS ÎN 1889] ceea ce ar putea și ar trebui să fie. Influența care pornește din lucrarea Școlii de Sabat ar trebui să mărească și să îmbunătățească biserica; dar în nici un caz nu ar trebui să i se permită să se abată de la interesele bisericii. În Școala de Sabat este un foarte prețios câmp misionar și dacă acum sunt semne de bine, ele sunt doar indicii și începuturi pentru ceea ce poate să fie realizat.” – *Mărturii pentru Lucrarea Școlii de Sabat*, pg. 7.

3. „MINUNAT SFETNIC”**a. Ce titluri Îi sunt atribuite lui Hristos de către Isaia? Isaia 9:6.**

„Avem nevoie de mai multă simplitate și de mai multă încredere în Mântuitorul nostru. Acela al cărui nume este ‚Dumnezeu tare, Părinte veșnic, Prinț al păcii;’ acela despre care este scris, ‚Împărăția va fi pe umerii Lui’ este Minunatul Sfetnic. Noi suntem invitați să cerem de la El înțelepciune. El ‚dă tuturor cu mână largă și fără mustrare’ (Isaia 9:6, Iacov 1:5).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 265.

b. Cum I s-a adresat Toma lui Hristos după înviere? Ioan 20:24-29.

„Mulți dintre cei care au o credință slabă și care se clatină, gândesc că dacă ar avea dovezile pe care le-a avut Toma de la tovarășii săi, ei nu s-ar îndoii cum s-a îndoit el. Ei nu-și dau seama că nu au doar acele dovezi, ci și mărturiile suplimentare îngrămădite de toate părțile în jurul lor. Mulți dintre aceia care, ca și Toma, așteaptă ca toate cauzele îndoielii să fie îndepărtate, s-ar putea să nu aibă șansa să li se realizeze niciodată dorința lor ca el, ci, treptat să fie fixați în necredința lor, până când nu mai pot înțelege greutatea dovezilor în favoarea lui Isus, și, asemenea iudeilor necredincioși, puțină lumină pe care o au se va stinge în întunericul care le învăluiește mințile. A respinge dovezile clare și evidente ale adevărului împietrește inima și orbește înțelegerea. Lumina prețioasă fiind neglijată, se stinge cu totul din mintea care nu este doritoare a o primi.

În modul cum l-a tratat pe Toma, Isus a dat urmașilor Săi o lecție cu privire la modul în care ar trebui să-i trateze pe acei care au îndoieli cu privire la adevărul religios și care fac proeminente acele îndoieli. El nu l-a copleșit pe Toma cu cuvinte de ocară, nici nu S-a angajat în controversă cu el; ci, coborându-Se cu duioșie, El i S-a descoperit celui care se îndoia. Toma luase o poziție dintre cele mai nerezonabile, dictând singurele condiții cu care va crede; dar Isus, în iubirea și considerația Lui generoasă, a dărâmat toate barierele pe care acesta le ridicase. Controversa persistentă va slăbi doar rareori necredința, ci mai degrabă o va pune într-o poziție de auto-apărare, unde va găsi nou sprijin și scuză. Isus, descoperit în iubirea și îndurarea Sa ca Mântuitorul cel răstignit, va aduce de pe multe buze care odinioară erau reticente, recunoașterea lui Toma: ‚Domnul meu și Dumnezeul meu’ (Ioan 20:28).” – *The Spirit of Prophecy*, vol.3, pg.221, 222.

4. „DUMNEZEU CU NOI”**a. Cum a prezis profetul Isaia întruparea lui Hristos? Isaia 7:14.**

„,Numele Lui va fi Emanuel, ...Dumnezeu cu noi.’ ,Lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu’ este văzută ,pe fața lui Isus Hristos’. Din zilele veșniciei, Domnul Isus Hristos a fost una cu Tatăl; El era ,chipul lui Dumnezeu,’ chipul măreției și maiestății Sale, ,strălucirea slavei Sale’. El a venit în lumea noastră pentru a descoperi această slavă. El a venit pe acest pământ întunecat de păcat pentru a descoperi lumina iubirii lui Dumnezeu, pentru a fi ,Dumnezeu cu noi’. De aceea a fost profețit despre El că ,Numele Lui va fi Emanuel’.

„Venind să locuiască cu noi, Isus avea să-L descopere pe Dumnezeu atât oamenilor, cât și îngerilor. El era Cuvântul lui Dumnezeu – gândul lui Dumnezeu exprimat. În rugăciunea Sa pentru ucenicii Săi, El zice: ,Le-am făcut de cunoscut numele Tău’ – ,milostiv și îndurător, îndelung-răbdător și bogat în bunătate și adevăr’ – ,pentru ca iubirea cu care M-ai iubit Tu să fie în ei, și Eu în ei.’ Dar nu doar pentru copiii Săi născuți pe pământ a fost dată această descoperire. Mica noastră lume este manualul universului. Minunatul scop al harului, taina iubirii răscumpărătoare, este tema în care ,îngerii doresc să privească,’ și care va fi tema lor de studiu de-a lungul veacurilor fără de sfârșit. Atât cei răscumpărați, cât și ființele necăzute vor găsi în crucea lui Hristos știința și cântarea lor. Se va vedea că slava care strălucește de pe fața lui Isus este slava iubirii jertfitoare de sine. În lumina Calvarului se va vedea că legea iubirii jertfitoare de sine este legea vieții pentru cer și pământ, că iubirea care ,nu caută ceea ce este al său’ își are sursa în inima lui Dumnezeu.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg.15.

b. Cum a fost împlinită această profeție? Matei 1:21-23.

„Din nou Dumnezeu a locuit pe pământ; inimile omenești au devenit conștiente de prezența Sa; lumea a fost cuprinsă în iubirea Sa. Cerul a coborât la oameni. În Hristos, inimile lor L-au recunoscut pe Acela care le-a deschis știința mântuirii – ,Emanuel, ...Dumnezeu cu noi.’” – *Educația*, pg. 66,67.

„Cuvântul cel veșnic s-a făcut trup și a locuit printre noi și noi toți am primit din plinătatea Lui. El este autorul și desăvârșitorul credinței noastre. ,Și la toți câți L-au primit, le-a dat puterea să se facă copii ai lui Dumnezeu, aceluia care cred în numele Său’ (Ioan 1:12).” – *The Review and Herald*, 3 noiembrie 1904.

5. „CUVÂNTUL”**a. Ce titlu Îi atribuie Ioan lui Hristos? Ioan 1:1-3.**

„Dacă Hristos a făcut toate lucrurile, El a existat înainte de toate lucrurile. Cuvintele rostite cu privire la aceasta sunt atât de decisive, încât nimeni nu are nevoie să fie lăsat în îndoială. Hristos era Dumnezeu în esență și în cel mai înalt sens. El era una cu Dumnezeu din toată veșnicia, Dumnezeu peste toate, binecuvântat pentru totdeauna.” – *The Review and Herald*, 5 aprilie 1906.

b. Ce spune Pavel despre Hristos în legătură cu faptele creației? Coloseni 1:16,17.

„El a venit în lume ca Mântuitor personal. El S-a înălțat ca Mântuitor personal. El mijlocește în curțile cerești ca Mântuitor personal. Înaintea tronului lui Dumnezeu mijlocește pentru noi ,Unul asemenea Fiului omului’ (Daniel 7:13).

Apostolul Pavel, scriind prin Duhul Sfânt, declară despre Hristos că ,toate lucrurile au fost create prin El și pentru El; și El este înainte de toate lucrurile și prin El se țin toate’ (Coloseni 1:16,17 ultima parte). Mâna care susține lumile în spațiu, mâna care ține în ordine și activitate neobosită toate lucrurile din univers, este mâna care a fost pironită pe cruce pentru noi.” – *Educația*, pg.110.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Explicați semnificația titlului „Eu sunt Cel ce sunt”.
2. Ce titluri Îi sunt atribuite lui Isus în Isaia 9:6?
3. Cum Se prezintă Isus lui Iosua?
4. Explicați expresia „Dumnezeu cu noi”.
5. Ce înseamnă expresia „Cuvântul era Dumnezeu”?

Divinitatea lui Hristos – Mărturisiri

„Atunci dacă vei mărturisi cu gura ta pe Domnul Isus și vei crede în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit” (Romani 10:9).

„Trebuie să-L mărturisim pe Hristos pe față și cu curaj, manifestând în caracterele noastre blândețea, umilința și iubirea Lui, până când oamenii vor fi fermecați de frumusețea sfințeniei.” – *Sfaturi pentru sănătate*, pg. 373.

Recomandare pentru studiu: *Selected Messages*, bk.3, pg.127-142.

Duminică

16 ianuarie

1. DE CĂTRE ÎNGER

a. Ce a declarat îngerul Gabriel despre Hristos? Luca 1:35.

„Din toată veșnicia Hristos a fost unit cu Tatăl și când El a luat asupra Sa natura umană, El era încă una cu Dumnezeu. El este legătura care-L unește pe Dumnezeu cu omenirea. ‚Căci după cum copiii sunt părtași ai cărnii și ai sângelui, și El S-a făcut părtaș la ele’ (Evrei 2:14). Numai prin El putem deveni copii ai lui Dumnezeu. Tuturor acelorora care cred în El, El le dă puterea să se facă fii ai lui Dumnezeu. Astfel inima devine templul viului Dumnezeu. Datorită faptului că Hristos a luat natura umană, bărbații și femeile devin părtași ai naturii divine. Prin Evanghelie El aduce la lumină viața și nemurirea.” – *Semnele timpului*, 2 august 1905.

b. Ce altceva i-a spus îngerul Mariei? Matei 1:21-23.

„Întrucât Isus a venit să locuiască cu noi, știm că Dumnezeu cunoaște încercările noastre și înțelege durerile noastre. Fiecare fiu și fiică a lui Adam poate înțelege faptul că Creatorul nostru este prietenul păcătoșilor, căci în fiecare învățătură a harului, în fiecare făgăduință de bucurie, în fiecare faptă de iubire, în fiecare atracție divină prezentată în viața Mântuitorului pe pământ, noi Îl vedem pe ‚Dumnezeu cu noi.’” – *Hristos, Lumina lumii*, pg.18.

2. DE CĂTRE APOSTOLI

a. Ce mărturisire publică a făcut Petru? Matei 16:16.

„Isus a pus acum o a doua întrebare, adresându-Se ucenicilor: „Dar cine ziceți voi că sunt Eu?” Petru a răspuns: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu” (Matei 16:15,16).

De la început, Petru crezuse că Isus este Mesia. Mulți alții, care au fost convinși de către predicarea lui Ioan Botezătorul și care-L primiseră pe Hristos, au început să se îndoiască de misiunea lui Ioan când acesta a fost închis și dat la moarte; și ei se îndoiau acum că Isus era Mesia, pe care-L așteptaseră atât de multă vreme. Mulți dintre ucenicii care așteptaseră cu ardoare ca Isus să-Și ocupe locul pe tronul lui David, L-au părăsit când au înțeles că El nu avea vreo asemenea intenție. Dar Petru și tovarășii săi nu au renunțat la atașamentul lor. Umblarea schimbătoare a acelor care laudau ieri și condamnau astăzi nu nimicea credința adevăratului urmaș al Mântuitorului. Petru a declarat: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.” El nu aștepta ca onoruri împărătești să-L încoroneze pe Domnul său, ci L-a acceptat în umilința Sa.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 306.

b. Ce a declarat Petru din nou mai târziu, în timpul crizei din Galilea? Ioan 6:68,69.

„Fără a încerca să-i împiedice pe aceia care Îl părăseau, Isus S-a întors spre cei doisprezece și le-a zis: „Voi nu vă duceți?”

Petru a răspuns întrebând: „Doamne, la cine să ne ducem?” și a adăugat „Tu ai cuvintele vieții veșnice.” „Și credem și suntem siguri că Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.” (Ioan 6:67-69).

„La cine să ne ducem?” Învățătorii lui Israel erau sclavi ai formalismului. Fariseii și saduceii erau într-o luptă continuă. A-L părăsi pe Isus însemna a cădea între adepții riturilor și ceremoniilor și între oamenii ambițioși care-și căutau slava lor proprie. Ucenicii găsiseră mai multă pace și bucurie de când L-au acceptat pe Hristos, decât în toată viața lor de până atunci. Cum se puteau întoarce ei la acei care Îl batjocoriseră și persecutaseră pe prietenul păcătoșilor? Ei Îl căutaseră de mult pe Mesia; acum Acesta venise și ei nu se puteau întoarce din prezența Lui la aceia care-I vânau viața și îi persecutaseră fiindcă se făcuseră urmașii Săi.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 290.

3. DE CĂTRE CREDINCIOȘI

a. Ce mărturisire a fost făcută de către famenul etiopian înainte de botezul său? Fapte 8:36,37.

„Inima [famenului etiopian] a vibrat de interes când i-au fost explicate Scripturile; și când ucenicul a terminat, famenul etiopian a fost gata să accepte lumina dată. El nu a făcut din poziția sa înaltă în această lume o scuză pentru a refuza Evanghelia. „Când mergeau pe cale, au ajuns la o apă și famenul a zis: Iată apa, ce mă împiedică să fiu botezat? Și Filip i-a zis: Dacă crezi din toată inima ta, poți fi botezat. Și el a răspuns și a zis: Cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Și el a poruncit să fie oprit carul și ei au coborât în apă, atât Filip cât și famenul, și Filip l-a botezat” (Fapte 8:36-38).” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 81.

„Între evrei erau unii care căutau ceea ce nu aveau. Nesatisfăcuți cu o religie formalistă, ei tânjeau după ceva care era spiritual și înălțător. Ucenicii aleși ai lui Hristos aparțineau acestei clase de pe urmă, iar Corneliu și etiopianul celei dintâi. Ei tânjiseră și se rugaseră pentru lumină din cer; și când Hristos le-a fost descoperit, ei L-au primit cu bucurie.” – *Parabolele lui Hristos*, pg. 86.

„Când etiopianul a întrebat: „Ce mă împiedică să fiu botezat?” Filip n-a așteptat să vadă cum avea să țină el la credință. El a zis: „Dacă crezi din toată inima, poți.” Și el i-a răspuns zicând: „Cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.” Și a poruncit carului să oprească și ei s-au coborât împreună în apă, Filip și famenul, și el l-a botezat” (versetele 37,38).” – *The Upward Look*, pg.130.

„Dacă Filip l-ar fi lăsat pe famen cu cazul său atârând în cumpănă, s-ar fi putut ca el să nu-L accepte niciodată pe Mântuitorul. Îngerii răi așteptau ocazia să-și poată introduce rătăcirile și să-l abată pe etiopian de la căutarea după adevăr.” – *The Bible Echo*, 10 decembrie 1900.

b. Cum Și-a mărturisit sutașul roman credința în Hristos? Marcu 15:39.

-----

4. DE CĂTRE DUMNEZEU TATĂL

a. Ce a declarat Dumnezeu Tatăl despre Isus? Matei 3:16,17.

„Rugăciunea lui Hristos pe malul Iordanului îi cuprinde pe toți acei care vor crede în El. Făgăduința că voi sunteți acceptați în Cel prea iubit vă este adresată. Dumnezeu a zis: ‚Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea’ (Matei 3:17). Aceasta înseamnă că prin umbra întunecată pe care Satan a aruncat-o pe calea voastră, Hristos a croit cale pentru voi spre tronul Dumnezeului infinit. El S-a prins de puterea atotputerniciei și voi sunteți acceptați în Cel Preaiubit.” – *The General Conference Bulletin*, 4 aprilie 1901.

„Când Hristos S-a aplecat pe țărmul Iordanului, după botezul Său, cerurile au fost deschise și Duhul S-a coborât în formă de porumbel, asemenea aurului strălucitor și L-a înconjurat cu slava Sa; și glasul lui Dumnezeu s-a auzit din înălțimea cerului zicând: ‚Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea’ (Matei 3:17). Rugăciunea lui Hristos pentru om a deschis porțile cerului și Tatăl a răspuns, acceptând cererea neamului omenesc căzut. Isus S-a rugat ca înlocuitor și garant al nostru și acum familia umană poate găsi intrare la Tatăl prin meritele Fiului Său preaiubit. Din pricina păcătuirii, acest pământ a fost izolat de cer. Comunicarea între om și Creatorul său a încetat; dar calea a fost deschisă, așa încât el să se poată întoarce în casa Tatălui. Isus este ‚calea, adevărul și viața’ (Ioan 14:6). Poarta cerului a fost lăsată deschisă și strălucirea de la tronul lui Dumnezeu strălucește în inimile acelor care-L iubesc, deși ei locuiesc pe acest pământ blestemat de păcat.” – *The Review and Herald*, 28 februarie 1888.

b. Când a făcut Tatăl o declarație similară? Ioan 12:28.

„Cu o altă ocazie, Hristos a făcut cererea: ‚Tată, proslăvește numele Tău.’ Și ca răspuns a venit ‚un glas din cer, zicând: L-am proslăvit și Îl voi proslăvi’ (Ioan 12:28).

Dacă această voce nu l-a mișcat pe cel nepocăit, dacă puterea pe care Hristos a manifestat-o în minunile Sale puternice nu i-a făcut pe iudei să creadă, noi n-ar trebui să fim foarte surprinși să vedem că bărbații și femeile de astăzi, datorită unei continue asocieri cu acei care sunt necredincioși, sunt în pericol de a manifesta aceeași necredință pe care au manifestat-o iudeii și de a dezvolta aceeași înțelegere pervertită.” – *Testimonies*, vol.8, pg. 159.

5. DE CĂTRE HRISTOS ÎNSUȘI

a. Cum a dat Isus dovadă despre divinitatea Sa? Ioan 10:24-29.

„Binecuvântata Biblie ne dă o cunoștință a marelui plan de mântuire și ne arată cum oricine poate avea viața veșnică. Cine este autorul acestei cărți? – Isus Hristos. El este Martorul Credincios, și El le zice alor Săi: ‚Eu le dau viața veșnică și ele nu vor pieri niciodată și nimeni nu le va smulge din mâna Mea’ (Ioan 10:28). Biblia trebuie să ne arate calea spre Hristos și în Hristos este descoperită viața veșnică.” – *The Review and Herald*, 11 septembrie 1894.

b. Ce cuvinte ale lui Hristos i-au mâniat pe iudei? Ioan 10:29-32. De ce au încercat ei să-L omoare cu pietre? Ioan 10:33.

„Din nou preoții și învățătorii au strigat împotriva lui Isus ca unul care hulea. Pretenția Lui de a fi una cu Dumnezeu îi făcuse mai înainte să caute să-I ia viața și la câteva luni mai târziu, ei au declarat deschis: ‚Nu pentru o lucrare bună Te omorâm cu pietre; ci pentru hulă; și pentru că Tu, fiind om, Te faci Dumnezeu’ (Ioan 10:33). Fiindcă El era Fiul lui Dumnezeu și declara aceasta, ei erau înclinați să-L nimicească. Acum mulți din popor, atașându-se preoților și învățătorilor, au luat pietre ca să le arunce în El. ‚Dar Isus S-a ascuns și a ieșit din templu, trecând prin mijlocul lor și a scăpat astfel’ (Capitolul 8:59).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 352.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Care este semnificația „mântuirii” după Matei 1:21?
2. Ce înseamnă mărturisirea lui Petru: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului cel viu”?
3. Care a fost mărturisirea sutașului roman?
4. Cui se aplică cuvintele: „Acesta este Fiul Meu preaiubit”?
5. De ce au încercat iudeii să-L omoare pe Hristos cu pietre?

„Cuvântul S-a făcut trup”

„La început a fost Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin el și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El. În El era viața și viața era lumina oamenilor... Și cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, (și noi am privit slava Lui, ca slava singurului născut din Tatăl,) plin de har și de adevăr” (Ioan 1:1-4, 14).

„Apostolul [Pavel] L-a înălțat pe Hristos înaintea fraților săi ca pe Acela prin care Dumnezeu a creat toate lucrurile și prin care El a realizat mântuirea lor. El a declarat că mâna care susține lumile în spațiu și care ține în ordine și activitate neobosită toate lucrurile din universul lui Dumnezeu este mâna care a fost pironită pe cruce pentru ei.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 368.

Recomandare pentru studiu: *Selected Messages, bk.1*, pg. 252-256.

Duminică

23 ianuarie

1. „TAINA EVLAVIEI”

a. Cum rezumă Pavel întruparea? 1 Timotei 3:16.

„,Cine este acesta care vine din Edom cu hainele vopsite din Boțra, acesta care este glorios în înfățișarea lui, venind în măreția puterii sale? (Isaia 63:1). Cu asigurare vine răspunsul: „Fără îndoială că mare este taina evlaviei: Dumnezeu a fost manifestat în trup, îndreptățit în Duh, văzut de îngeri, predicat la neamuri, crezut în cuvânt, primit în slavă” (1 Timotei 3:16).” – *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, pg. 214, 215.

b. Cum putem obține o privire în această taină? Matei 16:24; Galateni 6:14.

„Crucea lui Hristos este toată acoperită cu ocară și rușine, totuși este speranța vieții și a înălțării pentru om. Nimeni nu poate înțelege taina evlaviei câtă vreme îi este rușine să poarte crucea lui Hristos.” – *The Review and Herald*, 15 aprilie 1875.

2. “TAINA EVLAVIEI” (continuare)

a. Ce altă descriere a întrupării ne face Pavel? Filipeni 2:5-8.

„Pavel a stăruit punct cu punct, pentru ca acei care vor citi epistola lui să poată înțelege pe deplin coborârea minunată a Mântuitorului pentru ei. Prezentându-L pe Hristos cum era El când era egal cu Dumnezeu și primea împreună cu El omagiul îngerilor, apostolul a trasat drumul Său până când Acesta a ajuns în cele mai mari adâncimi ale umilinței. Pavel era convins că dacă ar fi putut fi aduși să înțeleagă sacrificiul uimitor făcut de Maiestatea cerului, tot egoismul ar fi fost alungat din viețile lor. El a arătat cum Fiul lui Dumnezeu a lăsat la o parte slava Lui, supunându-Se de bună voie la condițiile naturii umane și apoi S-a umilit ca un serv, făcându-Se ascultător până la moarte, ‘chiar moarte de cruce’ (Filipeni 2:8), pentru ca să-l poată ridica pe omul căzut din degradare la speranță, bucurie și cer.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 259.

b. De ce S-a supus Hristos unei astfel de umiliri? Ioan 3:16.

„Când studiem caracterul divin în lumina crucii, vedem mila, duioșia și iertarea contopite cu dreptatea și echitatea. Vedem în mijlocul tronului pe Unul care are pe mâini și picioare semnele suferinței îndurate pentru a-l împăca pe om cu Dumnezeu. Vedem un Tată infinit, locuind într-o lumină de neapropiat, și care totuși ne primește la Sine prin meritele Fiului Său. Norul răzbunării care amenința cu mizerie și disperare, în lumina reflectată de la cruce descopere scrisul lui Dumnezeu: Trăiește, păcătoșule, trăiește! Da, sufletelor pocăite, care credeți, trăiți! Eu am plătit răscumpărarea.

În contemplarea lui Hristos, noi stăm pe un țarm care este nemăsurat. Noi încercăm să povestim despre această iubire și limba este insuficientă. Noi ne gândim la viața Lui pe acest pământ, la jertfa Lui pentru noi, la lucrarea Lui în cer ca avocat al nostru și la locuințele pe care le pregătește pentru acei care-L iubesc și putem doar exclama: O, înălțime și adâncime a iubirii lui Hristos! În aceasta constă iubirea, nu că noi L-am iubit pe Dumnezeu, ci că El ne-a iubit și L-a trimis pe Fiul Său pentru a fi o jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.’ ,Priviți ce iubire ne-a arătat Tatăl, să ne numim fii ai lui Dumnezeu’ (1 Ioan 4:10; 3:1).” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 259, 260.

3. “TOȚI ÎNGERII DIN CER SĂ I SE ÎNCHINE”

a. Cum I Se adresează Dumnezeu Tatăl lui Hristos? Evrei 1:7-10.

„Îngerul legământului a venit în numele lui Dumnezeu ca și conducător invizibil al lui Israel. Fiul lui Dumnezeu este peste casa Lui mai presus decât Moise sau chiar decât cel mai înălțat înger. El poartă numele lui Iehova pe mitra Sa, în timp ce pe placa de pe pieptul Său este scris numele lui Israel. Hristos a luat natura umană, pentru ca natura umană să poată atinge omenirea. El S-a umilit în chip de om și S-a făcut serv, dar ca Fiu al lui Dumnezeu El era mai presus decât îngerii. Prin viața Sa în natura umană, omul poate deveni părtaș al naturii divine. Ca Maiestate a cerului, El a fost înălțat mai presus de îngeri și, în lucrarea Sa de mântuire, El îi poartă cu El pe toți acei care L-au primit și au crezut în numele Său.” – *CBNT*, pg. 241.

b. Cât de clar recunoaște Ioan divinitatea lui Hristos? 1 Ioan 5:20.

„Oricine este ales de Dumnezeu ar trebui să-și sporească puterile sale intelectuale. Isus a venit pentru a reprezenta caracterul Tatălui și El i-a trimis pe ucenicii Săi în lume pentru a reprezenta caracterul lui Hristos. El ne-a dat cuvântul Său pentru a ne arăta calea vieții și nu ne-a lăsat doar să ducem acel cuvânt, ci ne-a promis de asemenea să-i dea eficiență prin puterea Duhului Sfânt. Atunci este nevoie ca cineva să umble în incertitudine, plângându-se că nu cunoaște și nu simte mișcarea Duhului Sfânt asupra inimii sale? Flămânziți și însetați voi după instruire în neprihănire? Atunci aveți făgăduința sigură că veți fi săturați. „Și noi știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat înțelegere ca să-L putem cunoaște pe Cel ce este adevărat și noi suntem în Acela care este adevărat, chiar în Fiul Său, Isus Hristos. Acesta este adevăratul Dumnezeu și viața veșnică” (1 Ioan 5:20).

„Domnul dorește ca noi să posedăm spiritul înțelepciunii cerești. Suntem noi cu toții impresionați să ne rugăm Domnului cu umilință și seriozitate, după cum o cer necesitățile noastre, rugându-L pentru spiritul înțelepciunii? Ne rugăm noi zicând: ‘Arată-mi tainele pe care nu le cunosc, învață-mă Tu?’ O, dacă rugăciunea umilă și serioasă ar porni de pe buze neîntinate, cerând sfatul care este de la Dumnezeu! El spune: Al Meu este sfatul și înțelepciunea.” – *Mărturii pentru predicatori*, pg. 177.

4. „MI-AI PREGĂTIT UN TRUP”**a. Ce a fost profețit cu privire la întruparea lui Hristos? Psalmii 40:6-8. (comparați cu Evrei 10:5-7).**

„Numai Hristos putea să reprezinte Dumnezeu. Acela care fusese în prezența Tatălui de la început, Acela care era chipul exprimat al Dumnezeului invizibil, era singurul în măsură să realizeze această lucrare. Nici o descriere verbală nu-L putea descrie pe Dumnezeu lumii. Printr-o viață de puritate, o viață de încredere desăvârșită în Dumnezeu și de supunere față de voia lui Dumnezeu, o viață de umilință din fața căreia chiar cel mai înalt serafim s-ar fi dat înapoi, Dumnezeu Însuși trebuia să fie descoperit omenirii. Pentru a face aceasta, Mântuitorul nostru Și-a îmbrăcat divinitatea cu natura omenească. El a folosit facultățile omenești, fiindcă numai adoptând acestea putea El să fie înțeles de omenire. Numai omenescul putea să ajungă la omenire. El a trăit caracterul lui Dumnezeu, în corpul omenesc pe care Dumnezeu l-a pregătit pentru El. El a binecuvântat lumea trăind în corp omenesc viața lui Dumnezeu și arătând astfel că El avea puterea să unească omenirea cu divinitatea.” – *The Review and Herald*, 25 iunie 1895.

„Hristos, în curțile cerești, a știut că avea să vină timpul când puterea lui Satana trebuia să fie înfruntată și înfrântă, dacă natura umană urma să fie izbăvită de sub puterea sa. Și când acel timp a sosit, Fiul lui Dumnezeu Și-a lăsat la o parte coroana și haina împărătească și îmbrăcându-Și divinitatea cu natura omenească, S-a coborât pe pământ pentru a-l înfrunta pe prințul răului și a-l birui. Pentru a deveni avocatul omului înaintea Tatălui, Mântuitorul avea să-Și trăiască viața pe pământ așa cum trebuie s-o facă orice ființă umană, acceptând greutățile, durerile și ispitele ei.” – *Ibid.*, 28 ianuarie 1909.

b. Cum Și-a manifestat Hristos divinitatea chiar și în natura Sa umană? Matei 2:2,11.

„Când [magii din răsărit] au venit în casă, ei au văzut copilul mic și cu Maria, Mama Lui, și au căzut la pământ și I s-au închinat.’ Sub înfățișarea umilă a lui Isus, ei au recunoscut prezența Divinității. Ei I-au dat Lui inimile lor ca Mântuitor al lor și apoi și-au deșertat darurile ‚aur, smirnă și tămâie’ (Matei 2:11).” – *Hristos lumina lumii*, pg. 63. eng.

5. ALTE DOVEZI ALE DIVINITĂȚII LUI HRISTOS

- a. **Ce alte dovezi avem cu privire la divinitatea lui Hristos în natura Sa umană? Matei 12:25; Luca 6:8.**

„În mulțimea care asculta la învățătura lui Hristos erau mulți farisei. Aceștia au observat criticoși cât de puțini dintre ascultătorii Săi Îl recunoșteau ca fiind Mesia și se întrebau cum acest învățător modest ar fi putut să-l ridice pe Israel la o stăpânire universală. Fără bogăție, putere și onoare, cum urma El să întemeieze noua împărăție? Hristos le-a citit gândurile și le-a răspuns.” – *Parabolele lui Hristos*, pg. 52.

- b. **Cum Și-a descoperit Hristos în mod public divinitatea în Capernaum? Matei 9:1-7.**

„Isus declarase că păcatele paralticului au fost iertate. Fariseii s-au prins de aceste cuvinte ca de o blasfemie și se gândeau că ei puteau prezenta aceasta ca pe un păcat vrednic de moarte. Ei spuneau în inimile lor: „Hulește; cine poate ierta păcatele în afară de Unul singur, Dumnezeu?” (Marcu 2:7).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 194.

„Ei au văzut că Hristos poseda o putere pe care ei I-o atribuiseră doar lui Dumnezeu; totuși, demnitatea amabilă a comportamentului Său stătea într-un contrast evident cu propriul lor comportament răutăcios. Ei erau nedumeriți și dezorientați, recunoscând, dar nemărturisind prezența unei ființe superioare. Cu cât mai puternică era dovada că Isus avea putere pe pământ să ierte păcatele, cu atât mai ferm se adânceau ei în necredință.” – *Ibid.*, pg. 195.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce este „taina evlaviei”?
2. Care este temelia mântuirii noastre?
3. De ce a acceptat Hristos închinarea?
4. Cui i s-au aplicat cuvintele „Mi-ai pregătit un trup”?
5. Numai cine poate ierta păcatele?

Darul Sabatului întâi

Sabat, 5 februarie 2005

Departamentul de binefacere

De la intrarea păcatului în lume, egoismul omenească a împărțit oamenii în două clase sociale majore: Acei care sunt foarte bogați și cei care sunt foarte săraci. Dar noi ar trebui să ne gândim la existența săracilor ca la o binecuvântare, fiindcă avem ocazia să dezvoltăm tăgăduirea de sine.

Domnul a făcut planuri speciale pentru ca poporul Său să-i ajute pe bolnavii dintre ei. În ciuda planurilor bune stabilite în mod divin, Domnul a spus: „Căci săracii nu vor dispărea niciodată din țară; de aceea îți poruncesc zicând: Să-ți deschizi larg mâna față de fratele tău, față de săracul și nevoiașul tău în țara ta.” (Deuteronomul 15:11). În timpul ospățului în casa lui Simon, Hristos a zis: „Căci pe săraci îi aveți întotdeauna cu voi și puteți să le faceți bine oricând doriți” (Marcu 14:7).

La sediul Conferinței Generale primim apeluri frecvente pentru ajutor. Când ne gândim la nevoile speciale din anumite zone, este foarte dureros pentru noi că nu avem aproape nimic să le trimitem. Pe lângă nevoile obișnuite ale săracilor noștri din diferite zone, mai apar și alte probleme serioase datorită dezastrelor naturale și luptei politice. Și noi, ca și poporul al lui Dumnezeu, nu putem fi indiferenți față de aceste apeluri.

„Păcatul a stins iubirea pe care Dumnezeu a pus-o în inima omului. Lucrarea bisericii este de a reaprinde această iubire. Biserica trebuie să coopereze cu Dumnezeu, dezrădăcinând egoismul din inima omenească, punând în locul său bunăvoința care era în inima omului în starea lui inițială de desăvârșire.” – *Welfare Ministry*, pg.14.

Astăzi avem o ocazie minunată de a-i ajuta pe cei în nevoie. Să ne folosim de privilegiul pe care Dumnezeu ni-l acordă de a fi ajutoarele Lui pentru a-i ajuta pe frații și surorile noastre care sunt mai puțin favorizați ca noi. „Fiecare om să dea după cum s-a hotărât în inima lui; nu cu murmurare sau de nevoie: căci Dumnezeu iubește pe dăătorul bucuros. Și Dumnezeu poate să facă să abunde harul Său față de voi; pentru ca voi, având întotdeauna din belșug din toate lucrurile, să puteți avea din abundență pentru orice faptă bună” (2 Corinteni 9:7,8).

*Davi P. Silva,
Secretarul Departamentului de binefacere
al Conferinței Generale.*

Duhul Sfânt

„La început Dumnezeu a creat cerul și pământul. Și pământul era fără formă și gol; și întunericul domnea peste fața adâncului. Și Duhul lui Dumnezeu Se mișca peste suprafața apelor” (Geneza 1:1,2).

„Prin creațiune noi trebuie să devenim familiarizați cu Creatorul. Cartea naturii este un mare manual pe care trebuie să-l folosim în legătură cu Scripturile pentru a-i învăța pe alții cu privire la caracterul Său și a îndrepta oile pierdute înapoi în staulul lui Dumnezeu. Când sunt studiate lucrările lui Dumnezeu, Duhul Sfânt dă convingere minții.” – *The Southern Watchman*, 3 noiembrie 1908.

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, pg. 493-497.

Duminică

30 ianuarie

1. DUMNEZEIREA SPIRITULUI SFÂNT

a. Ce titlu folosește apostolul Petru când se referă la Duhul Sfânt? Fapte 5:3,4.

„Dumnezeu urăște ipocrizia și falsitatea. Anania și Safira au practicat fraudă în procedura lor cu Dumnezeu; ei au mințit pe Duhul Sfânt și păcatul lor a primit o judecată grabnică și grozavă. Când Anania a venit cu darul său, Petru a zis: ‚Anania, de ce ți-a umplut Satana inima să minți pe Duhul Sfânt și să reții o parte din prețul țarinii? Dacă rămânea, nu era ea oare a ta? Și după ce ai vândut-o, nu era ea în puterea ta? De ce ai gândit acest lucru în inima ta? Tu n-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu’ (Faptele Apostolilor 5:3,4).” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 52.

„Spiritul, fiind Dumnezeu, cunoaște gândul lui Dumnezeu.” – *The Signs of the Times*, 3 octombrie 1892.

b. Cum este numit Duhul Sfânt în Isaia 6:8-10? (Comparați cu Fapte 28:25-27).

2. ATRIBUTE DIVINE - VEȘNIC ȘI ATOTPUTERNIC

a. Ce atribut divin Îi este atribuit Duhului Sfânt în Evrei 9:14?

---

b. Ce alt atribut este menționat de îngerul Gabriel? Luca 1:35.

„Puterea atotputernică a Duhului Sfânt este apărarea oricărui suflet umilit. Pe nici unul dintre aceia care au pretins cu pocăință și credință protecția Sa nu-l va lăsa Hristos să cadă sub puterea vrăjmașului. Mântuitorul este alături de cei ispitiți și încercați ai Săi. La El nu există eșec, pierdere, imposibilitate sau înfrângere; putem face toate lucrurile prin Acela care ne întărește. Când vin ispite și încercări, nu așteptați să biruiți toate dificultățile, ci priviți la Isus, ajutorul vostru.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 366.

„O parte din bucuria care a fost pusă înaintea lui Hristos a fost bucuria de a vedea adevărul Său înarmat cu puterea atotputernică a Duhului Sfânt, imprimând chipul Său asupra vieții și caracterului urmașilor Săi...

Ce a făcut binecuvântarea bogată a lui Dumnezeu pentru acei care erau umili și smeriți cu inima pentru a o primi? A fost prețuită binecuvântarea? Au manifestat primitorii laudele Aceluia care i-a chemat din întuneric la lumina Lui minunată? Sunt unii care pun deja la îndoială lucrarea care a fost atât de bună și care ar fi trebuit să fie foarte apreciată. Ei privesc la ea ca la un fel de fanatism. Ar fi surprinzător dacă nu ar fi unii care, nefiind foarte bine echilibrați la minte, au vorbit și au acționat neînțelept; căci oricând și oriunde Domnul lucrează, dând o binecuvântare adevărată, este manifestată de asemenea și o contrafacere a ei, pentru a face fără efect adevărata lucrare a lui Dumnezeu. De aceea trebuie să fim foarte atenți și să umblăm cu umilință înaintea lui Dumnezeu pentru a putea avea alifie spirituală pentru ochi și să putem deosebi lucrarea Duhului Sfânt de lucrarea aceluia spirit care ar aduce răutate și fanatism. „După roadele lor îi veți cunoaște” (Matei 7:20). Acei care-L privesc cu adevărat pe Hristos vor fi schimbați după chipul Său, chiar prin Duhul Domnului și vor crește până la înălțimea deplină de bărbați și femei în Isus Hristos. Duhul Sfânt al lui Dumnezeu îi va inspira pe oameni cu iubire și curăție, și rafinamentul se va manifesta în caracterele lor.” – *The Review and Herald*, 6 februarie 1894.

3. ATRIBUTE DIVINE - ATOTȘTIUTOR ȘI OMNIPREZENT**a. Ce caracteristică a Duhului Sfânt este menționată de Pavel? 1 Corinteni 2:10,11.**

„Niciodată nu poate omenirea, de la sine, să ajungă la o cunoștință a divinului. ‚Este înalt ca cerul; ce poți face? Mai adânc decât locuința morților, ce poți să știi?’ (Iov 11:8). Numai spiritul înfierii ne poate descoperi lucrurile adânci ale lui Dumnezeu, pe care ‚ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit.’ ‚Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său, căci Duhul cercetează toate lucrurile, da, lucrurile adânci ale lui Dumnezeu (1 Corinteni 2:9,10).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 307.

b. Menționați o altă calitate descrisă în Psalmul 139.

„Deși Domnul nostru S-a înălțat de pe pământ la cer, Duhul Sfânt a fost rânduit ca reprezentantul Său între oameni. ‚Dacă Mă iubiți, păziți poruncile Mele. Și Eu voi ruga pe Tatăl și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac; Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi fiindcă nu-L vede, nici nu-L cunoaște; dar voi Îl cunoașteți; căci locuiește cu voi și va fi în voi. Nu vă voi lăsa nemângâiați’ (Ioan 14:15-18).

... cu natura umană, Hristos nu putea să fie în orice loc în mod personal; de aceea era în avantajul lor ca El să plece de la ei, să meargă la Tatăl Său și să trimită Duhul Sfânt pentru a fi succesorul Său pe pământ. Duhul Sfânt este lipsit de personalitatea omenirii și independent de aceasta. El [Hristos n. trad.] Se reprezintă pe Sine ca fiind prezent în toate locurile prin Duhul Său cel Sfânt, ca cel omniprezent. ‚Dar Mângâietorul, care este Duhul Sfânt, pe care Tatăl Îl va trimite în numele Meu, (deși nevăzut de voi), [ACEASTĂ FRAZĂ A FOST ADAUGATĂ DE ELLEN WHITE] vă va învăța toate lucrurile și vă va aminti toate lucrurile, tot ce v-am spus Eu” (Ioan 14:26). Totuși vă spun adevărul: Vă este de folos ca Eu să plec, căci dacă nu plec, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă voi duce, vi-L voi trimite’ (Ioan 16:7).” – *Manuscript Releases*, vol.14, pg.23,24.

4. PERSONALITATEA DUHULUI SFÂNT

a. Menționați câteva dovezi cu privire la personalitatea Duhului Sfânt:

✓	Duhul Sfânt vorbește:	Fapte 28:25
✓	El învață:	Ioan 14:26
✓	El Se luptă cu păcătoșii:	Geneza 6:3
✓	El mângâie:	Fapte 9:31
✓	El ne ajută în neputințele noastre:	Romani 8:26
✓	El poate fi supărat:	Isaia 63:10
✓	El poate fi întristat:	Efeseni 4:30
✓	Ne putem împotrivi Lui:	Fapte 7:51
✓	Gândește:	Romani 8:27

„Păcatului i s-a putut rezista și a putut fi biruit doar prin agentul puternic al celei de a treia persoane a Dumnezeirii, care avea să vină cu o energie nemodificată, în plinătatea puterii divine. Duhul este Acela care face eficient ceea ce s-a realizat prin Mântuitorul lumii. Prin Duhul este curățită inima. Prin Duhul credinciosul devine părtaș al naturii divine. Hristos a dat Duhul Său ca o putere divină pentru a birui toate tendințele ereditare și cultivate spre rău și pentru a întipări caracterul Său asupra bisericii Sale.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 495.

„Trebuie să înțelegem că Duhul Sfânt, care este la fel de mult o persoană, după cum și Dumnezeu este o persoană, umblă prin aceste locuri.” – *Sermons and Talks*, vol.2, pg. 137.

„Duhul Sfânt este o persoană, fiindcă El dă mărturie împreună cu spiritul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. Când este dată această mărturie, ea poartă împreună cu ea propria ei dovadă. În asemenea timpuri noi credem și suntem siguri că suntem copii ai lui Dumnezeu.” – *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, pg.28.

„Duhul Sfânt are o personalitate, altfel n-ar putea să dea mărturie spiritului nostru și cu spiritul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. El trebuie să fie de asemenea o persoană divină, altfel n-ar putea cerceta tainele care sunt ascunse în mintea lui Dumnezeu. „Căci care om cunoaște lucrurile omului, decât duhul omului care este în el? Tot astfel, lucrurile lui Dumnezeu nu le cunoaște nimeni, decât Duhul lui Dumnezeu’ (1 Corinteni 2:11).” – *Manuscript Releases*, vol.20, pg.69.

„Prințul puterii răului poate fi ținut în frâu doar de puterea lui Dumnezeu în cea de-a treia persoană a Dumnezeirii, Duhul Sfânt.” – *Mărturii Speciale, seria A*, Nr. 10, pg.37.

5. LUCRAREA DUHULUI SFÂNT ÎN LUME ȘI ÎN BISERICĂ

a. Menționați câteva din acțiunile Duhului Sfânt:

- ✓ El creează: Iov 33:4.
- ✓ El reînnoiește: Isaia 32:15
- ✓ El convinge: Ioan 16:8-11
- ✓ El regenerează: Ioan 3:3,5
- ✓ El locuiește în om: Romani 8:11
- ✓ El unge: 1 Ioan 2:20,27
- ✓ El botează: Fapte 2:17,18

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Împotriva cui au mințit Anania și Safira?
2. Ce atribut al Duhului Sfânt este menționat în Evrei 9:14?
3. De ce este numit Duhul Sfânt “un alt Mângâietor”?
4. Menționați câteva dintre funcțiile Duhului Sfânt.
5. Ce face Duhul Sfânt în inima credincioșilor?

Trioul ceresc

„Aleși după cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea Duhului pentru ascultarea și stropirea cu sângele lui Isus Hristos” (1 Petru 1:2).

„Sunt trei persoane vii în trioul ceresc; în numele acestor trei mari puteri - Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt - acei care-L primesc pe Hristos prin credință vie sunt botezați și aceste puteri vor coopera cu supușii ascultători ai cerului în eforturile lor de a trăi viața nouă în Hristos.” – *Mărturii speciale, seria B, nr. 7, pg.63.*

Recomandare pentru studiu: *Comentarii Biblice ale Noului Testament, vol.7, Apendice A, pg. 331.*

Duminică

6 februarie

1. BOTEZUL LUI ISUS

a. Câte persoane ale Dumnezeirii au fost prezente la botezul lui Isus? Matei 3:16,17.

„Când Hristos S-a aplecat pe malul Iordanului, după botezul Său, cerurile s-au deschis și Duhul S-a coborât în formă de porumbel, asemenea aurului strălucitor și L-a înconjurat cu slava Sa și glasul lui Dumnezeu S-a auzit din înaltul cerului zicând: ‘Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea’ (Matei 3:17). Rugăciunea lui Hristos pentru om a deschis porțile cerului și Tatăl a răspuns, acceptând cererea pentru neamul omenesc căzut. Isus S-a rugat ca înlocuitor și garant al nostru și acum familia omenească poate afla acces la Tatăl, prin meritele Fiului Său preaiubit.” – *The Review and Herald*, 28 februarie 1888.

b. Ce asigurare este dată acelor care cred în Hristos ca Mântuitor al lor personal? Ioan 20:17.

-----

2. FĂGĂDUINȚA MÂNTUITORULUI

a. Câte persoane sunt menționate în făgăduința lui Hristos de a trimite Mângâietorul? Ioan 14:16.

„Mângâietorul pe care Hristos a făgăduit să-L trimită după ce avea să Se înalțe la cer, este Duhul în toată plinătatea Dumnezeirii, manifestând puterea harului divin față de toți cei care Îl primesc pe Hristos ca Mântuitor al lor personal. Există trei persoane vii ale trioului ceresc; în numele acestor trei mari puteri - Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt - aceia care-L primesc pe Hristos prin credință vie sunt botezați și aceste puteri vor coopera cu supușii ascultători ai cerului în eforturile lor de a trăi viața nouă în Hristos.”— *Mărturii speciale, seria B, nr.7, pg.63.*

b. De ce este numit Duhul Sfânt „un alt Mângâietor” în Ioan 14:16? (Comparați cu 1 Ioan 2:1.)

„Făgăduința Mângâietorului a prezentat ucenicilor un adevăr bogat. Ea îi asigura că ei nu trebuia să-și piardă credința nici sub cele mai grele încercări. Duhul Sfânt, trimis în numele lui Hristos, urma să fie Îndrumătorul lor, învățându-i toate lucrurile și aducându-le aminte de toate lucrurile. Acest Mângâietor trebuia să fie reprezentantul lui Hristos, apărătorul lor, care pledează neîncetat pentru neamul omenesc căzut.

Acela care cunoaște sfârșitul de la început a luat măsuri în vederea atacurilor agenților satanici; și El va împlini Cuvântul Său față de cei credincioși în fiecare veac. Acel cuvânt este sigur și statornic; nici o iotă sau frântură de slovă din el nu poate da greș. Duhul Sfânt este în continuu la lucru, învățând, reamintind, mărturisind, venind la suflet ca un mângâietor divin și convingând de păcat ca un judecător și îndrumător. Dacă oamenii vor rămâne sub protecția lui Dumnezeu, El va fi pentru ei o fortăreață de nebiruit. El va da dovadă că nu se poate să dea greș cuvântul Său. El Se va dovedi o lumină care strălucește într-un loc întunecos până în zori; ca Soarele neprihănirii El va răsări cu vindecarea în razele Sale.”— *The Signs of the Times*, 18 noiembrie 1897.

3. ÎNSĂRCINAREA EVANGHELIEI

a. Cine a fost menționat de către Hristos în însărcinarea pe care a dat-o ucenicilor Săi? Matei 28:19.

“Ucenicii trebuia să ducă lucrarea lor înainte în numele lui Hristos. Orice cuvânt și faptă a lor trebuia să îndrepte atenția spre numele Său, ca posedând acea putere vitală prin care păcătoșii să poată fi mântuiți. Credința lor trebuia să se concentreze în Acela care este sursa milei și puterii. În numele Lui trebuia să-și prezinte ei cererile lor Tatălui și ei aveau să primească răspuns. Ei urmau să boteze în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt. Numele lui Hristos trebuia să fie cuvântul lor de ordine, semnul lor distinctiv, legătura lor de unire, autoritatea pentru acțiunile lor și sursa succesului lor. Nimic nu trebuia să fie recunoscut în împărăția Lui care nu purta numele și semnătura Sa.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 17.

b. Ce asigurare a dat Hristos urmașilor Săi? Matei 28:20.

“Hristos le-a dat ucenicilor Săi însărcinarea lor. El a luat măsuri depline pentru desfășurarea lucrării și a luat asupra Lui responsabilitatea pentru succesul ei. Câtă vreme ei ascultau de cuvântul Său și lucrau în legătură cu El, ei nu aveau să dea greș. Mergeți la toate neamurile, le-a poruncit El. Mergeți la cele mai îndepărtate părți ale globului locuibil, dar să știți că prezența Mea va fi acolo. Lucrați cu credință și încredere, căci nu va exista nici un timp când Eu să vă părăsesc.

Însărcinarea dată de Mântuitorul ucenicilor îi includea pe toți credincioșii. Ea îi cuprinde pe toți credincioșii în Hristos, până la sfârșitul timpului. Este o greșeală fatală a crede că lucrarea salvării de suflete depinde doar de predicatorul hirotonit. Toți acei la care a venit inspirația cerească, primesc însărcinarea evangheliei. Toți acei care primesc viața lui Hristos sunt rânduiți să lucreze pentru mântuirea semenilor lor. Pentru această lucrare a fost întemeiată biserica și toți acei care iau asupra lor legămintele ei sfinte se angajează prin aceasta să fie conlucrători cu Hristos.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 601, 602.

4. SALUTUL LUI PETRU**a. Cum îi salută Petru pe cititorii epistolei sale? 1 Petru 1:2. Ce mai menționează Pavel? 2 Tesaloniceni 2:13,14.**

„Dumnezeu v-a ales de la început pentru mântuire,” scrie apostolul Pavel, „prin sfințirea Duhului și credința în adevăr” (2 Tesaloniceni 2:13). În acest text sunt descoperiți cei doi agenți în lucrarea de mântuire - influența divină și credința puternică și vie a acelora care-L urmează pe Hristos. Prin sfințirea Duhului și credința în adevăr, noi devenim împreună lucrători cu Dumnezeu. Hristos așteaptă cooperarea bisericii Sale. El nu dorește să adauge un nou element de eficiență la cuvântul Său; El Și-a făcut marea Sa lucrare, dând cuvântului inspirația Sa. Sângele lui Isus Hristos, Duhul Sfânt și cuvântul divin sunt ale noastre. Scopul tuturor acestor măsuri ale cerului este înaintea noastră - mântuirea sufletelor pentru care a murit Hristos; și depinde de noi să ne prindem de făgăduințele pe care le-a dat Dumnezeu și să devenim lucrători împreună cu El. Agenții divini și omenești trebuie să coopereze în lucrare.” – *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, pg. 20.

b. Cine a făcut chiar la început planul de mântuire?

„Dumnezeirea a fost mișcată de milă pentru neamul omenesc și Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt au realizat un plan de mântuire. Pentru a aduce pe deplin la îndeplinire acest plan, s-a hotărât ca Hristos, singurul Fiul născut al lui Dumnezeu, să Se dea ca jertfă pentru păcat. Cum poate fi măsurată adâncimea acestei iubiri? Dumnezeu a dorit să facă imposibil ca omul să poată spune că Dumnezeu ar fi putut face mai mult. Odată cu Hristos, El a dat toate resursele cerului, pentru ca nimic să nu lipsească în planul pentru înălțarea omului. Aici este iubirea - contemplarea a ceea ce ar trebui să umple sufletul cu o recunoștință inexprimabilă! O, ce iubire, ce iubire fără pereche! Contemplarea acestei iubiri va curăți sufletul de orice egoism. Ea îl va conduce pe ucenic să se tăgăduiască pe sine, să-și ia crucea și să-L urmeze pe Mântuitorul.” – *Sfaturi pentru sănătate*, pg. 206.

5. BINECUVÂNTAREA APOSTOLICĂ

a. Ce făgăduință include binecuvântarea apostolică? 2 Corinteni 13:14.

„Bisericii Sale, Hristos i-a acordat ample mijloace, pentru ca El să poată primi o mare răsplătire de slavă de la mântuitorii Săi, proprietatea Sa cumpărată. Biserica, fiind înzestrată cu neprihănirea lui Hristos, este depozitarul Său, în care bogăția îndurării, iubirii și harului Său trebuie să apară în deplina lor manifestare finală. Declarația din rugăciunea Sa de Mijlocitor că iubirea Tatălui este la fel de mare față de noi ca și față de El, Fiul unic născut al lui Dumnezeu și că noi vom fi cu El unde este El, întotdeauna una cu Hristos și cu Tatăl, este o minune pentru oastea cerească și este marea lor bucurie. Darul Duhului Său Sfânt, bogat, plin și abundent trebuie să fie pentru biserica Lui ca un zid de foc ce o înconjoară, împotriva căruia puterile răului nu vor birui.” – *Christian Experience and Teachings of Ellen G. White*, pg. 209.

b. Cum putem beneficia de ajutorul trioului ceresc? Luca 11:11-13.

„Hristos ilustrează bunăvoința lui Dumnezeu de a binecuvânta cu bunăvoința unui tată de a împlini cererea copilului său. El spune: „Dacă un fiu va cere pâine de la unul din voi, care sunteți părinți, îi veți da voi o piatră? Sau dacă va cere un pește îi veți da un șarpe? Sau dacă îi va cere un ou, îi veți da o năpârcă? Deci dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri; cu cât mai mult va da Tatăl vostru ceresc Duhul Sfânt aceluia care I-L cer?” (Luca 11:11,13).” – *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, pg. 197.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Care persoane ale Dumnezeirii au fost prezente la botezul lui Isus?
2. De ce a promis Hristos ucenicilor Săi că le va trimite un Mângâietor?
3. Ce înseamnă a fi botezat în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt?
4. Ce agenți divini sunt implicați în planul de mântuire?
5. Pe cine descoperă Isus credincioșilor?

Experiența lui Iacob

„Și Iacob a zis: Jură-mi astăzi; și [Esau] i-a jurat: și el i-a vândut lui Iacob dreptul său de întâi născut.” (Geneza 25:33).

„Iacob aflase de la mama lui de hotărârea divină ca dreptul de întâi născut să-i revină lui și era umplut de o dorință de negrăit după privilegiile pe care acesta avea să i le confere. El nu tânjea după posedarea bogăției tatălui său, ci dreptul de întâi născut spiritual era ceea ce își dorea el.” – *Conflict and Courage*, pg. 60.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pg. 194-202.

Duminică

13 februarie

1. IACOB ȘI ESAU

a. Ce i s-a descoperit Rebecăi cu privire la cei doi copii ai ei? Geneza 25:21-23.

„Iacob și Esau, fiii gemeni ai lui Isaac, prezentau un contrast puternic, atât în caracter cât și în viață. Această lipsă de asemănare a fost prezisă de Dumnezeu înainte de nașterea lor. Când, ca răspuns la rugăciunea plină de preocupare a Rebecăi, El a declarat că îi vor fi dați doi fii, El i-a prezentat istoria ei viitoare, că fiecare avea să fie capul unei națiuni puternice, dar că unul avea să fie mai mare decât celălalt și că cel mai tânăr va fi proeminent.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 194.

b. Ce stil de viață contrastiv au adoptat cei doi frați? Geneza 25:27.

„Esau a crescut iubind satisfacerea eului și centrându-și toate interesele sale în prezent. Nerăbdător în fața restricțiilor, el se desfăta în libertatea sălbatică a vânătorii și a ales curând viața de vânător. Totuși el era favoritul tatălui său... Iacob, cugetător, harnic și plin de grijă, gândindu-se mai mult la viitor decât la prezent, era mulțumit să stea acasă, ocupat cu grija turmelor și lucrul pământului.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 194.

2. DREPTUL DE ÎNTÂI NĂSCUT – ÎNDATORIRI ȘI PRIVILEGIU

a. Ce îndatoriri și privilegii avea întâiul născut?

„Jacob aflase de la mama lui despre descoperirea divină că dreptul de întâi născut avea să-i revină lui și era umplut de o dorință de negrăit de a dobândi privilegiile pe care acesta avea să i le confere. Nu posesiunea materială a bogăției tatălui său o dorea el, ci dreptul spiritual de întâi născut constituia obiectul dorinței sale. A avea comuniune cu Dumnezeu ca și dreptul Avraam, a aduce jertfa de ispășire pentru familia lui, a fi strămoșul poporului ales și al lui Mesia și a moșteni bunurile nemuritoare cuprinse în binecuvântările legământului – acestea erau privilegiile și onorurile care aprindeau cele mai înflăcărâte dorințe. Minteia lui privea mereu spre viitor și căuta să prindă binecuvântările sale nevăzute.

Cu o dorință tainică, el asculta la tot ce-i spunea tatăl său cu privire la dreptul spiritual de întâi născut; el păstra cu multă grijă, ca într-o vistierie ceea ce învățase de la mama lui. Zi și noapte acest subiect îi preocupa gândurile, până când a devenit interesul care-i absorbea întreaga viață.” – *Patriarhi și profeți*, pg.195.

b. Ce a făcut Iacob pentru a dobândi dreptul făgăduit de întâi născut? Geneza 25:29-34. De ce?

„Dar, în timp ce punea astfel binecuvântările veșnice mai presus de cele vremelnice, Iacob nu avea o cunoștință din experiență a Dumnezeului căruia I se închina. Inima lui nu fusese reînnoită prin harul divin. El credea că făgăduința cu privire la sine nu putea fi împlinită câtă vreme Esau păstra dreptul de întâi născut și el studia continuu să găsească o cale prin care să-și poată asigura binecuvântările pe care fratele său le trata cu așa de mare ușurință, dar care erau atât de prețioase pentru el.

Când Esau, venind acasă într-o zi slăbit și istovit de la vânatoare, a cerut mâncarea pe care o pregătea Iacob, acesta, pentru care un gând era mai presus de toate celelalte, s-a prins de avantajul său și s-a oferit să-i satisfacă foamea fratelui său cu prețul dreptului de întâi născut. „Iată, sunt pe punctul de a muri,” strigă nesocotitul vânător îngăduitor de sine, „și la ce-mi folosește acest drept de întâi născut?” (Geneza 25:32). Și pentru o ciorbă de linte el a renunțat la dreptul său de întâi născut și a confirmat târgul printr-un jurământ. Într-un scurt timp, el ar fi primit mâncare la corturile tatălui său, dar pentru a-și satisface dorința de moment, el a renunțat nepăsător la moștenirea glorioasă pe care Dumnezeu Însuși o făgăduise părinților săi.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 196.

3. ESAU**a. Ce stă scris cu privire la Esau? Geneza 25:34 (ultima parte)**

„Esau nu iubea devoțiunea și nu avea nici o înclinație spre o viață religioasă. Cerințele care însoțeau dreptul spiritual de întâi născut erau o restricție nebinevenită și chiar urâtă pentru el. Legea lui Dumnezeu, care era condiția legământului divin cu Avraam, era considerată de către Esau ca un jug al robiei. Înclinat spre îngăduință de sine, el nu dorea nimic așa de mult ca libertatea de a face ce îi plăcea. Pentru el puterea și bogățiile, petrecerile și chefurile însemnau fericirea. El se lăuda cu libertatea nelimitată a vieții sale sălbatice și hoinare.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 195.

b. Ce lecții ne sunt aplicabile nouă astăzi cu privire la experiența lui Esau? Evrei 12:16,17.

„Sunt foarte mulți care sunt asemenea lui Esau. El reprezintă o clasă de oameni care au o binecuvântare specială, prețioasă, la îndemâna lor – moștenirea nemuritoare, o viață care durează cât viața lui Dumnezeu, Creatorul universului, o fericire nemăsurată și o greutate veșnică de slavă – dar care și-au îngăduit atâta vreme apetitul, patimile și înclinațiile, încât puterea lor de a discerne și a aprecia valoarea lucrurilor veșnice este slăbită.

Esau avea o dorință puternică după un fel special de hrană și el și-a satisfăcut atât de multă vreme eul, încât nu simțea necesitatea de a renunța la masa ispititoare mult dorită. El s-a gândit la aceasta, nefăcând nici un efort special de a-și reține apetitul până când puterea apetitului... îl controla și și-a imaginat că avea să sufere o mare neplăcere și chiar moartea dacă nu putea avea acel aliment. Cu cât se gândea mai mult la aceasta, cu atât mai mult se întărea dorința lui, până când dreptul său sfânt de întâi născut și-a pierdut valoarea și sfințenia.

Esau a trecut prin criza vieții lui, fără să știe aceasta. Ceea ce privea ca pe o chestiune nevrednică de cugetare era actul care descoperea trăsăturile predominante ale caracterului său. El arăta alegerea lui, arăta adevărata lui prețuire pentru ceea ce era sfânt și care ar fi trebuit să fie prețuit cu sfințenie. El și-a vândut dreptul său de întâi născut pentru o mică îngăduință de a-și satisface nevoile prezente și aceasta a determinat cursul vieții sale de mai târziu.” – *Conflict and Courage*, pg.61.

4. AMĂGIRE**a. Ce greșeală au făcut Rebeca și Iacob? Geneza 27:1-29.**

„De îndată ce Esau a plecat de acasă, Rebeca a trecut la realizarea scopului ei. Ea i-a spus lui Iacob ce se întâmplase, explicându-i necesitatea de a trece imediat la acțiune pentru a preveni transmiterea binecuvântării finale și irevocabile asupra lui Esau. Și ea l-a asigurat pe fiul ei că dacă avea să urmeze indicațiile ei, el putea s-o obțină, așa cum îi făgăduise Dumnezeu. Iacob nu a acceptat cu bucurie planul pe care îl propunea ea. Gândul de a-l înșela pe tatăl său îi provoca o mare tulburare. El simțea că un asemenea păcat avea să aducă mai degrabă un blestem decât o binecuvântare. Însă reținerile sale au fost biruite și el a trecut la îndeplinirea sugestiilor mamei sale. Nu era intenția lui de a exprima o falsitate directă, dar când a ajuns în prezența tatălui său, părea că a mers prea departe pentru a mai da înapoi și a dobândit prin fraudă binecuvântarea dorită.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 199.

b. Ce rezultate imediate au urmat din acțiunea lor greșită? Geneza 27:41-45.

„Iacob și Rebeca au reușit în scopul lor, dar au câștigat doar necaz și durere prin înșelăciunea lor. Dumnezeu declarase că Iacob avea să primească dreptul de întâi născut și cuvântul Său s-ar fi împlinit la timpul Lui, dacă ei ar fi așteptat cu credință pentru ca El să lucreze pentru ei. Dar, asemenea multora care pretind astăzi a fi copiii lui Dumnezeu, ei n-au fost bucuroși să lase această chestiune în mâinile Lui. Rebeca s-a căit cu amar de sfatul greșit pe care l-a dat fiului ei; acesta a fost mijlocul de a îl despărți de ea și ea nu i-a mai văzut fața niciodată. Din ceasul când și-a primit dreptul de întâi născut, Iacob a fost copleșit de osândă de sine. El păcătuisese împotriva tatălui său, a fratelui său, a sufletului său și împotriva lui Dumnezeu. Într-un ceas scurt el a făcut o lucrare de care avea să se căiască o viață întregă. Această scenă era vie înaintea lui în anii de mai târziu când umblarea rea a fiilor săi îi apăsa sufletul.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 200.

5. AMĂGIRE (CONTINUARE)

a. Ce spune legea lui Dumnezeu despre amăgire? Exodul 20:16.

„Rostirea de falsități în vreo privință, orice încercare sau scop de a-l înșela pe semenul nostru este inclusă aici [Exodul 20:16 citat]. O intenție de a amăgi este ceea ce constituie falsitate. Printr-o privire a ochiului, o mișcare a mâinii, o expresie a feței, o falsitate poate fi rostită la fel de efectiv ca și prin cuvinte. Orice exagerare intenționată, orice indicare sau sugestie calculată să dea o impresie eronată sau exagerată, chiar declarația faptelor într-un asemenea mod pentru a induce în eroare, este rătăcire. Acest precept interzice orice încercare de a răni reputația semenului nostru prin reprezentare greșită sau bănuială rea, prin denigrare sau bârfă. Chiar ascunderea intenționată a adevărului, din care poate rezulta vătămare pentru alții, este o călcare a poruncii a noua.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 351.

b. Ce caracteristică este menționată cu privire la cei 144000? Apocalipsa 14:5.

„Mă adresez poporului lui Dumnezeu care ține astăzi cu tărie la încrederea sa, care nu se va depărta de credința dată sfinților odată, care stau în mijlocul întinericului moral al acestor ultime zile de stricăciune. Cuvântul Domnului către voi este: ‚Mă voi desfăta în Ierusalim și Mă voi bucura pentru poporul Meu’ (Isaia 65:19). Nu vedem noi aici iubirea părintească a lui Dumnezeu exprimată față de aceia care se țin cu tărie de credința în neprihănire? Cea mai apropiată relație există între Dumnezeu și poporul Său. Noi nu suntem doar obiecte ale îndurării Sale și ale iubirii Sale iertătoare, ci suntem mai mult decât atât. Domnul Se bucură pentru poporul Său. El Se desfăta în ei. El este garanția lor. El îi va înfrumuseța pe toți acei care-I servesc din toată inima, cu un spirit de sfințenie. El îi îmbracă cu neprihănirea.” – *Mărturii pentru predicatori*, pg. 361, 362.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Descrieți caracterele opuse ale lui Iacob și Esau.
2. De ce a folosit Iacob amăgirea pentru a obține binecuvântarea făgăduită?
3. Ce clasă de oameni este reprezentată de Esau?
4. Care au fost consecințele amăgirii practicate de Rebeca și Iacob?
5. Menționați o caracteristică esențială a celor 144000.

Visul lui Iacob

„Și [Iacob] a visat și iată că era ridicată o scară, al cărei vârf ajungea până la cer: și iată, îngerii lui Dumnezeu urcau și coborau pe ea” (Geneza 28:12).

„Scara Îl reprezintă pe Isus, mijlocul de comunicare rânduit. Dacă El n-ar fi făcut prin meritele Sale pod peste prăpastia pe care a creat-o păcatul, îngerii slujitori n-ar fi putut avea comuniune cu omul căzut. Hristos îl pune pe omul slab și neajutorat în legătură cu sursa puterii infinite.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 205.

Recomandare pentru studiu: *Partriarhi și profeți*, pg. 203-206.

Duminică

20 februarie

1. IACOB, FUGARUL

a. După ce l-a înșelat pe fratele său, ce pas a fost Iacob obligat să facă? Geneza 28:10,11.

„Amenințat cu moartea de către mânia lui Esau, Iacob a plecat din căminul tatălui său ca fugar; dar el ducea cu el binecuvântarea tatălui; Isaac îi reînnoie legământul făgăduinței și îi poruncise, ca moștenitor, să caute o soție în familia mamei sale în Mesopotamia. Totuși, Iacob a plecat cu o inimă profund tulburată în călătoria lui singuratică.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 203.

b. Descrieți starea conștiinței lui Iacob.

„Seara celei de a doua zile l-a găsit [pe Iacob] departe de corturile tatălui său. El simțea că era alungat și știa că tot acest necaz fusese adus asupra lui prin propria lui umblare greșită. Întunericul disperării apăsa sufletul lui și nici nu îndrăznea să se roage. Dar el era atât de însingurat, încât simțea nevoia de protecția lui Dumnezeu, cum n-a mai simțit-o până atunci. Cu plânset și cu o adâncă umilință, el și-a mărturisit păcatul și a cerut o dovadă că nu era cu totul părăsit. Totuși, inima lui împovărată n-a aflat ușurare. El își pierduse toată încrederea în sine și se temea că Dumnezeul părinților săi îl părăsise.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 203.

2. O DESCOPERIRE DIVINĂ

a. Cum S-a manifestat Domnul față de servul Său fugar? Geneza 28:12-15.

„Dar Dumnezeu nu l-a părăsit pe Iacob. Îndurarea Lui era încă acordată servului Său răătăcitor și neîncrezător. Domnul i-a descoperit lui Iacob plin de compasiune tocmai ceea ce avea acesta nevoie – un Mântuitor. El păcătuisese, dar inima lui a fost umplută de recunoștință când a văzut descoperită o cale prin care putea primi din nou favoarea lui Dumnezeu.

Istovit de călătorie, călătorul s-a întins pe pământ cu o piatră la cap. În timp ce dormea, el a văzut o scară strălucitoare, a cărei bază era pe pământ, în timp ce partea de sus ajungea la cer. Pe această scară îngerii urcau și coborau; deasupra ei era Domnul slavei și din ceruri s-a auzit glasul Lui: ‚Eu sunt Domnul Dumnezeu al lui Avraam, tatăl tău și Dumnezeu al lui Isaac.‘ Pământul pe care stătea întins ca fugar și exilat i-a fost făgăduit lui și urmașilor săi cu asigurarea: ‚În tine și în sămânța ta vor fi binecuvântate toate familiile pământului.‘ Această făgăduință îi fusese dată lui Avraam și lui Isaac, și acum i-a fost reînnoită lui Iacob. Atunci, având în vedere în special singurătatea și descurajarea lui prezentă, au fost rostite cuvintele de mângâiere și încurajare: ‚Iată, Eu sunt cu tine și te voi păzi în toate locurile unde vei merge și te voi aduce înapoi în această țară, nu te voi părăsi până când nu am făcut ceea ce ți-am spus‘ (Geneza 28:13-15).” – *Patriarhi și Profeti*, pg. 203, 204.

b. Cum a reacționat Iacob la acest vis? Geneza 28:16-22.

„Iacob s-a deșteptat din somnul său în tăcerea adâncă a nopții. Înfățișările strălucitoare ale viziunii sale dispăruseră. Numai conturul slab al dealurilor singuratic și deasupra lor cerul strălucind de stele îi întâmpinau privirea. Dar el avea un sentiment solemn că Dumnezeu era cu el. O prezență nevăzută umplea singurătatea. ‚Cu adevărat Domnul este în locul acesta,‘ a spus el, ‚și Eu n-am știut... Aceasta este casa lui Dumnezeu, aceasta este poarta cerului.‘” – *Patriarhi și profeti*, pg. 205.

3. PLANUL DE MÂNTUIRE

a. Ce i s-a descoperit lui Iacob prin visul său?

„Domnul cunoștea influențele rele care aveau să-l înconjoare pe Iacob și pericolele la care acesta avea să fie expus. Plin de îndurare, El i-a prezentat fugarului căit viitorul, pentru ca acesta să poată înțelege scopul divin cu privire la sine și să fie pregătit pentru a se împotrivi ispitelor care aveau să vină cu siguranță la el, când avea să rămână singur în mijlocul idolatriilor și uneltitorilor. Înaintea lui avea să stea mereu înalta țină pe care trebuia s-o atingă și, cunoștința faptului că prin el scopul lui Dumnezeu își găsea împlinirea, avea să-l îndemne în mod constant la credincioșie.

În această viziune, planul de mântuire i-a fost prezentat lui Iacob, nu pe deplin, ci doar în acele părți care erau esențiale pentru el în acel timp.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 204.

b. Cum a explicat Isus semnificația acestei scări? Ioan 1:51.

„Scara mistică descoperită lui în visul său era aceeași la care Hristos făcea referire în conversația Lui cu Natanael. El a zis: ‚Veți vedea cerurile deschise și pe îngerii lui Dumnezeu urcând și coborând asupra Fiului omului’ (Ioan 1:51). Până la timpul răzvrătirii omului împotriva guvernării lui Dumnezeu, a existat o comuniune liberă între Dumnezeu și om. Dar păcatul lui Adam și Eva au despărțit cerul de pământ, așa încât omul nu putea avea comuniune cu Creatorul său. Totuși, lumea n-a fost lăsată în deznădejde singuratică. Scara Îl reprezintă pe Isus, mijlocul rânduit pentru comunicare. Dacă El n-ar fi făcut prin meritele Sale pod peste prăpastia pe care o făcuse păcatul, îngerii slujitori nu ar fi putut avea comuniune cu omul căzut. Hristos îl leagă pe om în slăbiciunea și neajutorarea lui cu sursa puterii infinite.

Toate acestea i-au fost descoperite lui Iacob în visul lui. Deși mintea sa a prins imediat o parte din descoperire, marile ei adevăruri tainice au fost studiul său de o viață și se descopereau tot mai mult înțelegerii sale.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 204, 205.

4. SCARA

- a. **Descrieți scara lui Iacob și semnificația ei. Geneza 28:12,13 (Ioan 1:51; compară cu Matei 3:13-16).**

„Adevărat, adevărat vă spun, de acum înainte veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu ridicându-se și coborându-se asupra Fiului lui Dumnezeu (Ioan 1:51).

Aici Hristos spune de fapt: Pe malul Iordanului cerurile au fost deschise și Spiritul S-a coborât asupra Mea. Acea scenă a fost doar un semn că Eu sunt Fiul lui Dumnezeu. Dacă credeți în Mine ca ceea ce sunt, credința voastră va fi înviorată. Veți vedea cerul deschis și nu se va mai închide niciodată. Eu v-am deschis cerul. Îngerii lui Dumnezeu urcă purtând rugăciunile celor nevoiași și necăjiți la Tatăl sus și coboară aducând binecuvântare și speranță, curaj, ajutor și viață copiilor oamenilor.”—*Hristos, Lumina lumii*, pg. 103.

- b. **De ce putea doar Hristos să fie Mântuitorul omenirii? Isaia 7:14; Matei 1:23.**

„Din zilele veșniciei, Domnul Isus Hristos era una cu Tatăl; El era ‚chipul lui Dumnezeu,‘ chipul măreției și al maiestății Sale, ‚strălucirea slavei Sale‘. El a venit în lume pentru a manifesta această slavă. El a venit pe acest pământ întunecat de păcat pentru a descoperi lumina iubirii lui Dumnezeu – pentru a fi ‚Dumnezeu cu noi.‘...

Mica noastră lume este manualul universului. Scopul minunat al harului, taina iubirii răscumpărătoare, este tema la care ‚îngerii doresc să privească,‘ și va fi studiul lor prin veacurile nesfârșite. Atât ființele răscumpărate, cât și cele necăzute vor afla în crucea lui Hristos știința și cântarea lor. Se va vedea că slava care strălucește de pe fața lui Isus este slava iubirii jertfitoare de sine. În lumina Calvarului se va vedea că legea iubirii tăgăduitoare de sine este legea vieții pentru cer și pământ; că iubirea care ‚nu caută ceea ce este al său‘ își are originea în inima lui Dumnezeu...

Isus ar fi putut rămâne alături de Tatăl Său. El ar fi putut să-și păstreze gloria cerului și omagiul îngerilor. Dar El a ales să dea sceptrul înapoi în mâinile Tatălui și să Se coboare de pe tronul universului, pentru ca să poată aduce lumină celor întunecați și viață celor ce piereau.”—*Harul uimitor al lui Dumnezeu*, pg. 45.eng.

5. VIȚELUL CEL ROȘU

a. Descrieți animalul sacrificat pentru curățire. Numeri 19:2.

„Acest vițel trebuia să fie roșu și fără pată, ceea ce era un simbol al sângelui. El trebuia să fie fără pată și unul care nu a purtat niciodată vreun jug. Aici, din nou, era reprezentat Hristos. Fiul lui Dumnezeu a venit de bună voie pentru a realiza lucrarea de ispășire. Nu era nici un jug obligatoriu asupra Lui, fiindcă El era independent și mai presus de orice lege.” – *The Review and Herald*, 9 ianuarie 1883.

b. Unde trebuia jertfit vițelul cel roșu? Numeri 19:3. Unde a fost oferit Isus ca jertfă pentru noi? Evrei 13:11,12.

„Vițelul de jertfă a fost dus în afara taberei și sacrificat în modul cel mai solemn. La fel, Hristos a suferit în afara porților Ierusalimului, deoarece Calvarul era în afara zidurilor cetății. Acest lucru trebuia să arate că Hristos n-a murit doar pentru iudei, ci pentru întreaga omenire. El proclamă unei lumi căzute că a venit să fie Răscumpărătorul lor și îi îndeamnă cu stăruință să accepte mântuirea pe care El o oferă.” – *The Review and Herald*, 9 ianuarie 1883.

c. Care este datoria noastră ca urmași ai lui Hristos? Evrei 13:13; Matei 28:19,20.

„Mergeți până la cea mai îndepărtată parte a globului locuit, dar să știți că prezența Mea va fi acolo. Lucrați cu credință și încredere, fiindcă nu va veni niciodată un timp când Eu să vă părăsesc.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 602.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum era conștiința lui Iacob, după ce acesta l-a înșelat pe tatăl său?
2. Explicați semnificația scării descoperite lui Iacob în visul său.
3. Cine joacă un rol activ în planul de mântuire?
4. Explicați semnificația largă a expresiei „Dumnezeu cu noi”.
5. Descrieți sacrificarea ceremonială a vițelului roșu.

Sabat, 5 martie 2005

**Darul Sabatului întâi
pentru Phoenix,
Arizona, SUA**

Phoenix, capitala Arizonaei, se află în partea de răsărit a Deșertului Sonoran, cunoscut de asemenea ca „valea soarelui”. Arizona este cunoscută pentru una dintre cele șapte minuni naturale ale lumii, Marele Canion.

Phoenix a devenit unul dintre cele mai mari orașe ale națiunii și cu una dintre cele mai rapide dezvoltări. Aceasta face din acest oraș un loc excelent pentru evanghelizare. Aproape două treimi din populația Arizonaei locuiește în zona metropolitană a Phoenix-ului. Phoenixul este o zonă metropolitană agricolă, industrială și de servicii, înconjurată de 22 de alte localități. Populația din regiune a crescut de la 1.600.000 în 1980 la 3.252.000 în 2000. Ca urmare a acestei creșteri, lucrarea Reformei a ajuns în Phoenix în anul 1999, când a fost întemeiat un locaș de închinare în zonă. Binecuvântările Domnului au fost cu această comunitate și noi suflete au fost adăugate zilnic la adevăr.

Când Sora White a călătorit prin Arizona, ea a observat condițiile meteorologice: „Timpul în prima parte a călătoriei noastre era deosebit de nefavorabil. Într-un loc termometrul indica 125 grade (Fahrenheit n. tr.) la umbră. În sudul Californiei și în Arizona vântul era fierbinte ca și când ar fi ieșit dintr-un cuptor. De acest lucru mă temusem; dar, spre marea mea surprindere, n-am fost epuizată de căldură” (The Review and Herald, 15 septembrie 1885).

Datorită numărului ridicat de vizitatori și prieteni care au participat la adunări în fiecare Sabat, locul de închinare devine foarte mic pentru a-i cuprinde pe toți într-un mod confortabil. Fondurile limitate pentru renovarea locului de închinare este marea problemă cu care ne confruntăm în această comunitate ce crește rapid. Când se va strânge Darul Sabatului Întâi pe data de 5 martie 2005, vă rugăm să vă amintiți de această comunitate umilă și să dăruiți cu generozitate pentru înaintarea lucrării Domnului în această parte a lumii. Comunitatea Phoenix face parte din Câmpul de sud-vest al Uniunii Nord-Americane de Vest.

Fie ca Domnul să binecuvânteze fiecare dar și pe fiecare dăruitor, pentru ca să putem avea un adevărat far în Phoenix, spre lauda Regelui regilor.

Frații și surorile voastre din Phoenix

Marea lege a iubirii

„Deschide-mi ochii, ca să pot vedea lucrurile minunate din legea Ta” (Psalmii 119:18).

„Legea lui Dumnezeu este la fel de sfântă după cum El este sfânt. Ea prezintă oamenilor neprihănirea lui Dumnezeu. Este imposibil ca omul să țină legea prin sine; căci natura omului este depravată, deformată și cu totul diferită de caracterul lui Dumnezeu. Faptele inimii egoiste sunt ‚ca un lucru necurat;’ și ‚toată neprihănirea noastră este ca o cârpă murdară’ (Isaia 64:6).” – *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pg. 46.

Recomandare pentru studiu: *Selected Messages, bk.1*, pg. 211-215.

Duminică

27 februarie

1. LEGEA ESTE DESĂVÂRȘITĂ

a. Ce stă scris cu privire la Legea lui Dumnezeu? Psalmii 19:7,8.

„În preceptele legii Sale sfinte, Dumnezeu a dat o regulă desăvârșită de viață; și El a declarat că până la sfârșitul timpului legea aceasta, neschimbată nici măcar cu o iotă sau frântură de slovă, trebuie să-și păstreze pretențiile ei asupra ființelor umane. Hristos a venit să mărească legea și s-o onoreze. El a arătat că aceasta se bazează pe temelia largă a iubirii față de Dumnezeu și a iubirii față de om și că ascultarea de preceptele ei cuprinde întreaga datorie a omului.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 394, 395.

b. Care este relația dintre Legea lui Dumnezeu și inima neconvertită? Romani 8:7.

„Prin natura ei, inima este rea și ‚cine poate scoate un lucru curat dintr-unul necurat? Nimeni.’ (Iov 14:4). Nici o invenție omenească nu poate găsi vreun remediu pentru suflet. ‚Inima firească este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu: fiindcă ea nu se supune legii lui Dumnezeu și nici nu poate să se supună.’ ‚Din prisosul inimii pornesc gândurile rele, crimele, preacurviile, curviile, furturile, mărturiile mincinoase și hulele’ (Romani 8:7; Matei 15:19).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 123.

2. LEGEA ESTE SFÂNTĂ

a. Ce a declarat Pavel cu privire la Lege? Romani 7:12.

„Prin planul de mântuire, legea își păstrează demnitatea în a-l condamna pe păcătos și păcătosul poate fi mântuit prin ispășirea lui Hristos pentru păcatele noastre, „în care avem răscumpărarea prin sângele Său, chiar iertarea păcatelor” (Efeseni 1:7). Legea nu este schimbată în nici un detaliu pentru a ieși în întâmpinarea omului în starea lui căzută. Ea rămâne ceea ce a fost din totdeauna – sfântă, dreaptă și bună.” – *The Review and Herald*, 23 mai 1899.

b. Menționați unul dintre scopurile legii. Romani 7:7,8.

„Pavel spune că „în ceea ce privește legea” – în ceea ce privește faptele exterioare – el era „fără prihană,” dar când a fost descoperit caracterul spiritual al legii, când a privit în oglinda sfântă, s-a văzut un păcătos. Judecat din perspectivă omenească, el se abținuse de la păcat, dar când a privit în adâncimile legii lui Dumnezeu și s-a văzut așa cum îl vedea Dumnezeu, el s-a aplecat în umilință și și-a mărturisit vina. El nu a plecat din fața oglinzii și să uite ce fel de om era, ci a manifestat o căință veritabilă față de Dumnezeu și credință față de Domnul nostru Isus Hristos. El a fost spălat și curățit. El spune: „N-aș fi cunoscut pofta dacă legea nu mi-ar fi spus: „Să nu poftesti” Dar păcatul, profitând de poruncă, a produs în mine tot felul de dorințe. Căci fără lege păcatul era mort. Căci eu eram viu fără lege; dar când a venit porunca, păcatul a înviat și eu am murit.”

Păcatul a apărut atunci în adevărata lui urățenie și stima lui de sine a dispărut. El s-a umilit și nu-și mai atribuia nici o bunătate sau merit. El a încetat să aibă despre sine gânduri mai înalte decât se cuvenea și Îi atribuia toată slava lui Dumnezeu. El nu mai era ambițios după mărire. El a încetat să dorească a se răzbuna și nu mai era sensibil la ocară, neglijare sau nemulțumire. El nu mai căuta alianțe pământești, poziție sau onoare. El nu îi trăgea pe alții în jos pentru a se înălța pe sine. El a devenit umil, blând și cu o inimă duioasă, fiindcă a învățat în școala lui Hristos.” – *The Review and Herald*, 22 iulie 1890.

3. LEGEA – UN ÎNVĂȚĂTOR

a. Ce altă funcție esențială mai are Legea lui Dumnezeu? Galateni 3:24.

„Legea a fost învățătorul nostru care să ne aducă la Hristos, pentru ca să putem fi îndreptățiți prin credință’ (Galateni 3:24). În acest verset din Scriptură, Duhul Sfânt vorbește prin apostolul în special despre legea morală. Legea ne descoperă păcatul și ne face să ne simțim nevoia de Hristos și să fugim la El pentru iertare și pace prin pocăință față de Dumnezeu și credință față de Domnul nostru Isus Hristos.” CBNT, vol.6, pg. 192.

„Când legea a fost proclamată de pe Sinai, Dumnezeu a făcut de cunoscut oamenilor sfințenia caracterului Său, pentru ca, prin contrast, ei să poată vedea păcătoșenia propriului lor caracter. Legea a fost dată pentru a-i convinge de păcat și pentru a le descoperi nevoia de un Mântuitor. Ea avea să facă aceasta dacă principiile ei erau aplicate inimii prin Duhul Sfânt. Această lucrare trebuie s-o facă încă. În viața lui Hristos sunt prezentate clar principiile legii și când Duhul Sfânt atinge inima, când lumina lui Hristos descoperă oamenilor nevoia lor de sângele Său curățitor și de neprihănirea Sa îndreptățitoare, legea este un mijloc de a ne aduce la Hristos, pentru ca să putem fi îndreptățiți prin credință. ,Legea Domnului este desăvârșită, convertind sufletul’ (Psalmii 19:7).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 223.

b. Care este esența legii lui Dumnezeu? Romani 13:8-10.

„Legea lui Dumnezeu, prin însăși natura ei, este neschimbătoare. Ea este o descoperire a voinței și caracterului Autorului ei. Dumnezeu este iubire și legea Sa este iubire. Cele două mari principii ale ei sunt iubire față de Dumnezeu și iubire față de om. ,Iubirea este împlinirea legii’ (Romani 13:10). Caracterul lui Dumnezeu este neprihănire și adevăr; aceasta este natura legii Sale. Psalmistul spune: ,Legea Ta este adevărul:’ ,toate poruncile Tale sunt neprihănire’ (Psalmii 119:142, 172). Și apostolul Pavel declară: ,Legea este sfântă și porunca este sfântă, dreaptă și bună’ (Romani 7:12). O asemenea lege, fiind expresia gândului și voinței lui Dumnezeu, trebuie să fie la fel de durabilă ca și Autorul ei.” – *Marea luptă*, pg. 465.

4. LEGEA – STANDARDUL JUDECĂȚII

a. Care va fi standardul judecății pentru toate ființele omenești? Romani 2:12,13.

„Sunt doar două clase în lume astăzi și numai două clase vor fi recunoscute la judecată – acei care calcă legea lui Dumnezeu și acei care ascultă de ea. Hristos dă cel mai bun test prin care să ne probăm credințioșia sau necredințioșia noastră. ‚Dacă Mă iubiți,‘ spune El, ‚veți păzi poruncile Mele... cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește. Și cine Mă iubește pe Mine va fi iubit de Tatăl Meu și Eu îl voi iubi și Mă voi descoperi lui... Acela care nu Mă iubește nu păzește cuvântul Meu și cuvântul pe care îl auziți nu este al Meu, ci al Tatălui care M-a trimis.‘ ‚Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea; după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui‘ (Ioan 14:15-24; 15:10).” – *Parabolele lui Hristos*, pg. 223, 224.

„Acela care devine părtaș al naturii divine va fi în armonie cu marele standard al neprihănirii lui Dumnezeu, Legea Sa cea sfântă. Aceasta este regula prin care Dumnezeu măsoară acțiunile oamenilor. Acesta va fi testul caracterului la judecată.” – *Ibid.*, pg. 248.

b. Cum este trasată clar datoria fiecărei persoane? Eclesiastul 12:13,14; Matei 5:17-20.

„În preceptele legii Sale sfinte, Dumnezeu a dat o regulă desăvârșită de viață și El a declarat că până la încheierea timpului această lege, neschimbată nici măcar într-o iotă sau frântură de slovă, urmează să-și păstreze pretenția asupra ființelor umane. Hristos a venit să mărească legea și să-i dea onoare. El a arătat că aceasta este bazată pe temelia largă a iubirii față de Dumnezeu și a iubirii față de om și că ascultarea de preceptele ei cuprinde întreaga datorie a omului. Prin propria Sa viață, El a dat un exemplu de ascultare de legea lui Dumnezeu. În Predica de pe Munte El a arătat cum cerințele ei trec dincolo de faptele exterioare și au în vedere gândurile și intențiile inimii.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 394, 395.

5. ASCULTAREA DE LEGE – CONDIȚIA FERICIRII VEȘNICE

- a. **Ce întrebare vitală a pus un învățător al legii lui Hristos? Matei 19:16.**

„Domnul dorește ca fiecare din noi să fie hotărât în mod serios. Noi nu ne putem permite să facem vreo greșeală în chestiunile spirituale. Problema noastră de viață și de moarte este: ‚Ce să fac să pot fi mântuit pentru veșnicie? ‚Ce să fac pentru ca să moștenesc viața veșnică – o viață care se măsoară cu viața lui Dumnezeu? ‚Aceasta este o întrebare pe care se cuvine ca fiecare dintre noi s-o analizăm cu mare atenție. ‚– *Selected Messages*, bk.1, pg. 98.

- b. **Care a fost răspunsul lui Hristos? Matei 19:17.**

„ ‚Dacă vrei să intri în viață, a spus Mântuitorul, ‚păzește poruncile‘. Caracterul lui Dumnezeu este exprimat în legea Sa; și pentru ca să fiți în armonie cu Dumnezeu, principiile legii Sale trebuie să fie izvorul oricărei acțiuni. ‚– *Parabolele lui Hristos*, pg. 311.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. De ce este Legea lui Dumnezeu neschimbătoare?
2. Menționați trei caracteristici ale Legii lui Dumnezeu.
3. Care este semnificația cuvântului „învățător” aplicată Legii lui Dumnezeu?
4. Înaintea lui Dumnezeu, câte clase sunt în lume?
5. Cum putem îndeplini noi condițiile vieții veșnice?

Neprihănirea lui Hristos

„Domnul a voit, pentru dreptatea Lui, să vestească o lege mare și minunată.” (Isaia 42:21).

„Pavel și împreună lucrătorii săi au proclamat învățătura neprihănirii prin credință în jertfa ispășitoare a lui Hristos. Ei L-au prezentat pe Hristos ca pe unul care, văzând starea neajutorată a neamului omenesc căzut, a venit să-i răscumpere pe bărbați și femei prin trăirea unei vieți de ascultare față de legea lui Dumnezeu și plătind pedeapsa neascultării.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 161.

Recomandare pentru studiu: *Selected Messages, bk.1*, pg. 236-241.

Duminică

6 martie

1. „DOMNUL NEPRIHĂNIREA NOASTRĂ”

a. Ce a profețit Ieremia despre Isus? Ieremia 23:5,6.

„Ieremia a dat de asemenea mărturie cu privire la Mântuitorul care urmează să vină ca un Prinț al casei lui David: ‚Iată, vin zilele, zice Domnul, când voi ridica lui David o Odraslă neprihănită. El va împărăți, va lucra cu înțelepciune și va face dreptate și judecată în țară. În vremea Lui, Iuda va fi mântuit și Israel va avea liniște în locuința lui; și iată Numele pe care i-L vor da: ‚Domnul, Neprihănirea noastră!’ Și din nou: ‚Așa vorbește Domnul: David nu va fi lipsit niciodată de un urmaș, care să stea pe scaunul de domnie al casei lui Israel. Nici preoții și leviții nu vor fi lipsiți niciodată înaintea Mea de urmași care să aducă ardere de tot, să ardă tămâie împreună cu darurile de mâncare și să aducă jertfe în toate zilele.’” (Ieremia 23:5,6; 33:17,18).” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 172, 173.

b. Cum L-a identificat Mica pe Isus în profeția lui? Mica 5:1.

„N-a profețit Mica: ‚Ei vor lovi pe Judecătorul lui Israel cu nuiua peste obraz?’ (Mica 5:1).” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 174.

2. O VIAȚĂ FĂRĂ DE PĂCAT

a. Ce a declarat Pilat cu privire la Isus în timpul judecății? Luca 23:4.

„Hristos a afirmat că cuvântul Său era în sine o cheie care avea să descuie misterul pentru acei care erau pregătiți să-l primească. El avea o putere de a se recomanda singur și acesta era secretul răspândirii împărăției adevărului Său. El dorea ca Pilat să înțeleagă că numai prin primirea și însușirea adevărului putea fi reconstruită natura lui ruinată.

Pilat avea o dorință de a cunoaște adevărul. Minte sa era în confuzie. El s-a prins cu nerăbdare de cuvintele Mântuitorului și inima lui era mișcată cu o mare dorință de a ști ce era adevărul și cum putea să îl obțină. „Ce este adevărul?” a întrebat el. Dar el n-a așteptat un răspuns. Tumultul de afară l-a rechemat la interesele momentului; căci preoții pretindeau zgomotoși o acțiune imediată. Mergând afară la iudei, el a declarat apăsat: „Nu găsesc nici o vină în El” (Ioan 18:38).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 536.

b. Ce cuvinte a rostit Iuda înaintea Sinedriului? Matei 27:3,4.

„Când procesul [lui Isus] se apropia de încheiere, Iuda n-a mai putut suporta muștrările conștiinței sale vinovate. Deodată a răsunat un glas răgușit prin sală, dând un fior de spaimă tuturor inimilor: El este nevinovat; cruță-L, Caiafa!

Silueta înaltă a lui Iuda a fost văzută acum înghesuindu-se prin gloata uimită. Fața lui era palidă și istovită și mari picături de sudoare curgeau de pe fruntea lui. Grăbindu-se spre tronul de judecată, el a aruncat înaintea marelui preot arginții care fuseseră prețul trădării Domnului său. Prinzându-se de haina lui Caiafa, el l-a implorat să-L elibereze pe Isus, declarând că n-a făcut nimic vrednic de moarte. Caiafa l-a respins cu mânie, dar era în confuzie și nu știa ce să zică. Fățarnicia preoților a fost dată pe față. Era evident că îl mituiseră pe ucenic pentru a-l trăda pe Maestrul său.

„Am păcătuțit,” strigă Iuda din nou, „pentru că am vândut sânge nevinovat”. Dar marele preot, redobândindu-și stăpânirea de sine, a răspuns batjocoritor: „Ce ne pasă nouă? Treaba ta” (Matei 27:4). Preoții fuseseră voioși să facă din Iuda unealta lor; dar ei disprețuiau josnicia lui. Când s-a întors la ei cu mărturisirea, ei l-au respins cu dispreț.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 531.

3. „CEL SFÂNT”

a. Ce mărturie publică puternică a dat Petru cu privire la Isus? Fapte 3:14,15.

„Când Isus a murit, preoții se gândeau că nu aveau să mai fie săvârșite minuni între ei, că agitația avea să dispară și că poporul avea să se întoarcă din nou la tradițiile oamenilor. Dar iată! Chiar în mijlocul lor, ucenicii făceau minuni și oamenii erau umpluți de uimire. Isus fusese crucificat și ei se mirau de unde obținuseră urmașii Lui putere. Câtă vreme era viu, ei se gândiseră că El le dăduse putere; dar când a murit, ei se așteptau ca aceste minuni să înceteze. Petru le-a înțeles nedumerirea și le-a spus: „Bărbați din Israel, de ce vă mirați de aceasta? Sau de ce vă uitați așa de mirați la noi, ca și când prin puterea sau sfințenia noastră l-am făcut pe omul acesta să meargă? Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Iacob, Dumnezeu părinților noștri L-a proslăvit pe Fiul Său, Isus, pe care voi L-ați dat în mâna lui Pilat și v-ați lepădat de El înaintea lui, măcar că el era de părere să-I dea drumul. Voi v-ați lepădat de Cel sfânt și Neprihănit și ați cerut să vi se dăruiască un ucigaș. Ați omorât pe Domnul vieții, pe care Dumnezeu L-a înviat din morți; noi suntem martori ai Lui. Prin credința în Numele lui Isus, a întărit Numele Lui pe omul acesta, pe care-l vedeți și-l cunoașteți; credința în El a dat omului acestuia o tămăduire deplină, cum vedeți cu toții (Fapte 3:12-16).” – *Experiențe și viziuni*, pg. 120, 121.

b. Ce a scris același apostol mai târziu? 1 Petru 2:21-23.

„Hristos era sfânt, nevinovat, fără prihană. El nu a săvârșit păcat și în gura Lui nu s-a găsit vicleșug.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 447.

„Hristos este Maestrul nostru. Prin învățături clare, El i-a pregătit pe urmașii Săi pentru lucrarea lor, înainte de a-i părăsi. De îndată ce a putut vorbi, Hristos a folosit talentul vorbirii în cercul familiei și între prieteni și cunoștințe, într-un mod care era fără pată. Nici măcar un cuvânt necurat nu a ieșit de pe buzele Lui. El n-a făcut niciodată vreo faptă rea, fiindcă era Fiul lui Dumnezeu. Deși posedea o formă omenească, totuși El era fără vreo pată de păcat.” – *Lucrarea de binefacere*, pg. 286, 287. eng.

4. „PIATRA RESPINSĂ”**a. Ce alt titlu I-a fost atribuit lui Isus în mod profetic? Psalmii 118:22; Isaia 28:16.**

„Cu secole înainte de venirea Mântuitorului, Moise indicase la Stânca mântuirii lui Israel. Psalmistul cântase despre ‚Stânca puterii mele’. Isaia a scris: ‚Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată, pun în Sion o piatră de temelie, o piatră încercată și prețioasă, o temelie sigură’ (Deuteronom 32:4; Psalm 62:7; Isaia 28:16).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 307.

„Dar orice clădire ridicată pe altă temelie decât Cuvântul lui Dumnezeu se va prăbuși. Acela care, asemenea iudeilor din zilele lui Hristos, zidește pe temelia ideilor și părerilor omenești a formelor și ceremoniilor inventate de om sau pe alte fapte pe care le poate face independent de harul lui Hristos, își ridică edificiul caracterului pe nisipuri mișcătoare. Furtunile grozave ale ispitei vor mătura temelia de nisip și îi vor lăsa casa ca pe o ruină pe țărmurile timpului.” – *Cugetări de pe Muntele Feriștilor*, pg. 120.

b. Ce aplicație a făcut Isus acestei profeții? Matei 21:42-44.

„Profeții vorbiseră despre piatra respinsă; și Hristos Însuși, vorbind cu o anumită ocazie preoților și bătrânilor, a spus: ‚N-ați citit niciodată în Scripturi că piatra pe care au respins-o zidarii este aceea care a fost pusă în capul unghiului; Domnul a făcut acest lucru și este minunat în ochii noștri? De aceea vă spun: împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi și dată unui neam care va aduce roade. Și oricine va cădea pe această piatră va fi sfârâmat; dar pe oricine va cădea ea, îl va sfârâma’ (Matei 21:42-44).” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 44.

„Hristos ar fi abătut osânda națiunii iudaice dacă poporul L-ar fi primit. Dar invidia și gelozia l-au făcut de neschimbat.

Poporul a hotărât să nu-L primească pe Isus din Nazaret ca pe Mesia. Ei au respins Lumina lumii și, începând de atunci, viețile lor au fost înconjurată cu un întuneric asemănător întunericului de la miezul nopții. Osânda prezisă a venit asupra națiunii iudaice. Propria lor patimă aprinsă și necontrolată a dus la ruina lor. În furia lor oarbă, ei se nimiceau unul pe altul. Mândria lor răzvrătită și ambițioasă a adus asupra lor furia cuceritorilor lor romani.” – *Parabolele lui Hristos*, pg. 234.

5. „PIATRA RESPINSĂ” (CONTINUARE)

- a. Cum i-a aplicat Petru lui Isus profetia lui Isaia? Fapte 4:11; 1 Petru 2:4-8.

„Petru însuși, scriind sub inspirație, Îi aplică lui Isus această profetie. El spune: „Dacă ați gustat în adevăr că bun este Domnul, apropiați-vă de El, Piatra vie ,lepădată de oameni, dar aleasă și scumpă înaintea lui Dumnezeu. Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească’ (1 Petru 2:3-5).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 307.

- b. Ce a declarat Pavel despre „piatra de căpătâi, din capul unghiului”? Efeseni 2:20-22.

„În înțelepciunea Sa infinită, Dumnezeu a ales piatra din capul unghiului și a așezat-o El însuși. El a numit-o ,o temelie sigură’. Întreaga lume poate să pună asupra ei poverile și durerile ei; ea le poate suporta pe toate. Ei pot zidi pe ea cu siguranță desăvârșită. Hristos este ,o piatră încercată’. El nu-i dezamăgește pe acei care au încredere în El. El a suportat toate încercările. El a suportat greutatea vinovăției lui Adam și vinovăția posterității acestuia și a ieșit mai mult decât biruitor asupra puterilor răului. El a purtat poverile puse asupra Lui de către orice păcătos pocăit. În Hristos inima vinovată a găsit ușurare. El este temelie sigură. Toți care depind de El se odihnesc în siguranță desăvârșită.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 441.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Care este semnificația expresiei „Domnul, neprihănirea noastră”?
2. Ce mărturie au dat Pilat și Iuda cu privire la Hristos?
3. Ce stă scris despre caracterul lui Hristos?
4. Explicați cuvintele „oricine va cădea pe această piatră va fi sfărâmat”.
5. De ce este numit Hristos „piatra lepădată”?

O îndreptățire falsă

„Însă celui ce lucrează, plata cuvenită lui i se socotește nu ca un har, ci ca ceva datorat; pe când celui ce nu lucrează, ci crede în Cel ce socotește pe păcătos neprihănit, credința pe care o are el, îi este socotită ca neprihănire” (Romani 4:4,5).

„Îndreptățirea este cu totul prin har și nu este procurată prin faptele pe care le-ar putea face omul căzut.” – *Credința și faptele*, pg. 20.

Recomandare pentru studiu: *Credința și faptele*, pg. 15-18.

Duminică

13 martie

1. LEGEA NU POATE ÎNDREPTĂȚI

a. Ce stă scris despre scopul Legii lui Dumnezeu? Romani 3:20,28.

„Apelez la toți acei care doresc să câștige cerul, să primească avertizarea. Nu vă devotați timpul vostru prețios de încercare pentru a coase laolaltă frunze de smochin pentru a acoperi goliciunea care este rezultatul păcatului. Când priviți la marea oglindă morală a Domnului, legea Lui cea sfântă, standardul Său de caracter, să nu presupuneți nici măcar pentru un moment că aceasta vă poate curăța. Legea nu are proprietăți mântuitoare. Ea nu-l poate ierta pe păcătos. Pedepsa trebuie să fie aplicată.” – *CBNT*, pg. 135, 136.

b. Ce stă scris despre israeliți ca națiune? Romani 10:1-4.

„Preoții și conducătorii au ajuns fixați într-o rutină de ceremonialism. Ei erau satisfăcuți cu o religie legalistă și le era imposibil să dea altora adevărurile vii ale cerului. Ei credeau că propria lor neprihănire este atotsuficientă și nu doreau ca vreun nou element să fie adus în religia lor. Ei nu acceptau bunăvoința lui Dumnezeu față de oameni ca pe ceva separat de ei, ci o puneau în legătură cu propriile lor merite rezultate din faptele lor bune.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 7.

2. FAPTELE OMENEȘTI NU POT ÎNDREPTĂȚI

a. Ce spune Biblia despre faptele bune ale unei persoane? Romani 4:1-5.

„Răspłata nu este pentru fapte, pentru ca nimeni să nu se laude; ci este toată din har. ‚Ce vom zice dar că a căpătat prin puterea lui, strămoșul nostru Avraam? Dacă Avraam a fost socotit neprihănit prin fapte, are cu ce să se laude, dar nu înaintea lui Dumnezeu. Căci ce zice Scriptura? ‚Avraam a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit ca neprihănire. Înșă celui ce lucrează, plata cuvenită lui i se socotește nu ca un har, ci ca ceva datorat; pe când celui ce nu lucrează, ci crede în Cel ce socotește pe păcătoș neprihănit, credința pe care o are el, îi este socotită ca neprihănire’ (Romani 4:1-5). De aceea nu este nici o ocazie ca cineva să se laude față de altul sau să murmure împotriva altuia. Nimeni nu este privilegiat mai mult decât altcineva, nici nu poate cineva pretinde răspłata ca pe un drept.” – *Parabolele lui Hristos*, pg. 320, 321.

„Lucrarea credinței înseamnă mai mult decât ne gândim. Ea înseamnă adevărată bazare exclusivă pe cuvântul lui Dumnezeu. Noi trebuie să arătăm prin acțiunile noastre că credem că Dumnezeu va face întocmai cum a spus. Roțile naturii și ale providenței nu sunt rânduite să se învârtă înapoi, nici să se oprească. Noi trebuie să avem o credință care înaintează și lucrează, o credință care lucrează prin iubire și curăță sufletul de orice urmă de egoism. Nu trebuie să depindem de eu, ci de Dumnezeu. Nu trebuie să cultivăm necredința. Trebuie să avem acea credință care-L crede pe Dumnezeu pe cuvânt...”

Sfințirea sufletului, trupului și duhului ne va înconjura cu atmosfera cerului. Dacă Dumnezeu ne-a ales din veșnicie, este ca să putem fi sfinți, și ca să fie curățită conștiința noastră de faptele moarte, pentru a-I servi viului Dumnezeu. Noi nu trebuie să facem nicidecum un Dumnezeu din eul nostru. Dumnezeu S-a dat să moară pentru noi, ca să ne poată curăța de orice nelegiuire. Domnul va duce înainte această lucrare de desăvârșire pentru noi, dacă vom permite să fim conduși de El. El săvârșește această lucrare pentru binele nostru și pentru slava numelui Său.” – *Bible Training School*, 1 iunie 1915.

b. Ce stă scris despre faptele neprihănirii și mântuirea noastră? Tit 3:5.

„Acceptarea noastră de către Dumnezeu este sigură doar prin Fiul Său iubit și faptele bune sunt doar rezultatul lucrării iubirii Sale iertătoare de păcate. Noi nu avem merite și nu ni se acordă nimic pentru faptele noastre bune prin care să putem pretinde a avea o contribuție la mântuirea sufletelor noastre.” – *CBNT*, pg. 66.

3. CREDINȚA PLUS FAPTELE NU POT ÎNDREPTĂȚI

a. Ce le-a explicat apostolul Pavel galatenilor? Galateni 2:16.

„Faceți ca acest subiect să fie distinct și clar, că nu este posibil a realiza nimic în poziția noastră înaintea lui Dumnezeu sau în darul lui Dumnezeu față de noi prin meritele creaturii. Dacă credința și faptele cumpără darul mântuirii pentru cineva, atunci Creatorul este sub obligație față de creatură. Aici este o ocazie ca falsitatea să fie acceptată drept adevăr. Dacă cineva poate merita mântuirea prin ceva ce face, atunci este în aceeași poziție ca și catolicul, de a face penitențe pentru păcatele sale. Atunci mântuirea este în parte din datorie, și ar putea fi dobândită ca plată. Dacă omul nu poate prin faptele sale bune să merite mântuirea, atunci aceasta trebuie să fie cu totul din har, primită de om ca păcătos, fiindcă el îl primește pe Isus și crede în El. Ea este în întregime un dar gratuit. Îndreptățirea prin credință este pusă dincolo de orice controversă. Și toată această controversă ia sfârșit de îndată ce problema este lămurită că meritele omului căzut, în faptele sale bune, nu pot să-i procure acestuia viața veșnică.” – *Credința și faptele*, pg.19,20.

b. Cine este autorul teoriei mântuirii prin fapte?

„O religie legalistă nu va putea duce sufletele la Hristos; fiindcă este o religie lipsită de iubire și lipsită de Hristos. Postul și rugăciunea, care sunt motivate de un duh de îndreptățire de sine, sunt o urâciune înaintea lui Dumnezeu. Adunarea solemnă pentru închinare, seria de ceremonii religioase, umilirea exterioară, sacrificiul impus, proclamă faptul că cel ce face aceste lucruri se consideră drept și îndreptățit la cer; dar aceasta este o amăgire. Propriile noastre fapte nu pot cumpăra mântuirea.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 202.

„Principiul, că omul se poate salva prin propriile sale fapte, a stat la temelia oricărei religii păgâne; și el a devenit și principiul religiei iudaice. Satan a implantat acest principiu. Oriunde este ținut, oamenii nu au barieră împotriva păcatului.” – *Ibid.*, pg. 27.

4. CREDINȚA FALSĂ ÎN CONTRAST CU CREDINȚA ADEVĂRATĂ

a. Ce a explicat Iacov cu privire la credința falsă? Iacov 2:14-20.

„Apostolul Iacov a văzut că aveau să se ridice pericole când avea să fie prezentat subiectul îndreptării prin credință și a lucrat pentru a arăta că credința adevărată nu poate exista fără fapte corespunzătoare. Este prezentată experiența lui Avraam: ‚Vedeți,‘ zice apostolul ‚cum credința a lucrat împreună cu faptele lui și prin fapte credința a fost făcută desăvârșită?’ (Iacov 2:22). Astfel credința adevărată realizează o lucrare adevărată în cel credincios. Credința și ascultarea aduc o experiență solidă și prețioasă.

Așa-numita credință care nu lucrează prin iubire și care nu curăță sufletul, nu va îndreptăți pe nimeni. ‚Vedeți,‘ zice apostolul ‚cum prin fapte este îndreptățit omul și nu doar prin credință’ (Iacov 2:24). Avraam a crezut în Dumnezeu. De unde știm noi că a crezut? Faptele sale mărturiseau cu privire la caracterul credinței sale și credința lui i-a fost socotită neprihănire. Noi avem nevoie de credința lui Avraam în zilele noastre pentru a lumina întunericul care se strânge în jurul nostru și care ne izolează de dulcile raze ale iubirii lui Dumnezeu și ne împiedică creșterea spirituală. Credința noastră ar trebui să fie bogată în fapte bune, fiindcă credința fără fapte este moartă.” – *Credința prin care trăiesc*, pg. 115.

b. Pe de altă parte, care este rezultatul adevăratei credințe? Galateni 5:6.

„Duhul Sfânt vine să convingă de păcat și credința care răsare în inimă lucrează prin iubire față de Hristos, conformându-ne chipului Său la trup, suflet și spirit. Atunci Dumnezeu ne poate folosi pentru a face voia Sa. Puterea dată nouă lucrează din interior în exterior, conducându-ne pentru a transmite altora adevărul care ne-a fost transmis.” – *Parabolele lui Hristos*, pg. 70, 71.

„Credința care lucrează prin iubire și purifică sufletul nu a putut găsi nici un loc de unire cu religia fariseilor, formată din ceremonii și porunci omenești.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 7.

5. PROPRIA NOASTRĂ NEPRIHĂNIRE NU NE POATE ÎNDREPTĂȚI

a. Ce stă scris despre propria noastră neprihănire? Isaia 64:6; Apocalipsa 3:18.

„Martorul credincios spune: ‚Să cumperi de la Mine aur curățit în foc, ca să te îmbogățești și haine albe, ca să te îmbraci și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale’ (Apocalipsa 3:18). Care este rușinea acestei goliciuni și sărăcii? Este rușinea îmbrăcării noastre cu neprihănirea proprie și a despărțirii noastre de Dumnezeu, când El a luat bogate măsuri ca toți să primească binecuvântarea Lui.” – *CBNT*, pg. 294.

b. Care va fi soarta acelor care se prind de propria lor neprihănire? Apocalipsa 3:16.

„Sunt unii care, deși pretind a-I sluji lui Dumnezeu, mărturisesc împotriva Lui. Lor le este dată solia către biserica Laodicea. Hristos le spune: ‚Știu faptele tale, că nu ești nici rece, nici în clocot’ (Apocalipsa 3:15). Când îngerul răzbunării va trece prin țară, Hristos nu poate să spună cu privire la ei: ‚Nu-i atinge. Eu i-am săpat pe palmele Mele.’ Nu, despre acești oameni cu inima împărțită, El spune: ‚Îi voi vărsa din gura Mea. Ei sunt urâți înaintea Mea.’” – *CBNT*, pg. 292.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. De ce nu poate Legea lui Dumnezeu să îndreptățească pe nimeni?
2. Pot faptele bune ale unei persoane să-i asigure mântuirea?
3. De ce nu avem în noi înșine merite înaintea lui Dumnezeu?
4. Cum explică Iacov adevărata credință?
5. De ce nu poate propria noastră neprihănire să ne îndreptățească înaintea lui Dumnezeu?

O invitație specială

„Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit” (Romani 8:30).

„Chemarea și îndreptățirea nu sunt unul și același lucru. Chemarea este atragerea păcătosului la Hristos și este o lucrare făcută prin Duhul Sfânt asupra inimii, convingând de păcat și invitând la căință.” – *Selected Messages*, bk.1, pg. 390.

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, pg. 239-242.

Duminică

20 martie

1. INVITAȚIA LUI HRISTOS

a. Ce invitație ne trimite Hristos tuturor? Matei 11:28.

„Și acelor care doresc astăzi după odihnă și pace, la fel ca și acelor care au ascultat la cuvintele Sale în Iudea, El le spune: ,Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihna.” – *CBNT*, pg. 182.

„Întorcându-Se de la favoriții ambițioși și mulțumiți de sine ai acestei lumi, El a declarat că binecuvântați erau aceia care, oricât de mare ar fi fost nevoia lor, aveau să primească lumina și iubirea Sa. Celor săraci cu duhul, celor suferinzi și prigonți, El le-a întins brațele Sale, zicând: ,Veniți la Mine... și i-a vă voi da odihnă’ (Matei 11:28).” *Educația*, pg. 64.

b. Care este relația între invitația lui Hristos și Sabat? Isaia 58:13,14.

„Și Domnul spune: ,Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului, ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă; dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L ... atunci te vei putea desfăta în Domnul’ (Isaia 58:13,14). Pentru toți acei care primesc Sabatul ca pe un semn al puterii creatoare și răscumpărătoare a lui Hristos, acesta va fi o desfătare. Văzându-L pe Hristos în el [în Sabat n. trad.], ei se desfăta în El.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 209.

2. „LUAȚI JUGUL MEU ASUPRA VOASTRĂ”

a. Ce ne oferă Hristos împreună cu invitația Sa? Matei 11:29.

„Luați jugul Meu asupra voastră,” spune Isus. Jugul este un instrument al servirii. Vitele sunt înjugate pentru muncă și jugul este esențial pentru ca ele să poată lucra eficient. Prin această ilustrație, Hristos ne învață că suntem chemați la servire câtă vreme vom trăi. Noi trebuie să luăm asupra noastră jugul Său, pentru ca să putem fi împreună lucrători cu El.

Jugul care ne leagă în serviciu este legea lui Dumnezeu. Marea lege a iubirii, descoperită în Eden, proclamată pe Sinai și scrisă în inimă în noul legământ, este aceea care îl leagă pe lucrătorul omenesc de voia lui Dumnezeu. Dacă am fi lăsați să ne urmăm propriile înclinații, pentru a merge unde ne călăuzește voia noastră, am cădea în rândurile Satanei și am deveni posesorii atributelor sale. De aceea Dumnezeu ne leagă de voia Lui care este înaltă, nobilă și înălțătoare. El dorește ca noi să luăm în mod răbdător și înțelept datoriile servirii. Jugul servirii a fost purtat de Hristos Însuși în omenire. El a spus: „Îmi place să fac voia Ta, Dumnezeule; legea Ta este în inima Mea” (Psalmii 40:8). „Eu am coborât din cer, nu ca să fac voia Mea, ci voia Aceluia care M-a trimis” (Ioan 6:38).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 240.

“Când vi se pare lucrul greu, când vă plângeți de greutate și încercări, când ziceți că nu aveți putere să vă împotriviți ispitei, că nu puteți birui nerăbdarea și că viața creștină este asemenea unei pante greu de urcat, fiți siguri că nu purtați jugul lui Hristos, ci purtați jugul unui alt stăpân.” – *Îndrumarea copilului*, pg. 203.

b. Ce este Hristos binevoitor să ne învețe? Matei 11:29.

„Noi trebuie să intrăm în școala lui Hristos și să învățăm de la El smerenia și blândețea. Răscumpărarea este procesul prin care sufletul este instruit pentru cer. Această instruire înseamnă o cunoaștere a lui Hristos. Ea înseamnă emancipare de ideile, obiceiurile și practicile care au fost deprinse în școala prințului întunericului. Sufletul trebuie să fie eliberat de tot ce este împotriva credincioșiei față de Dumnezeu.

În inima lui Hristos domnea o armonie desăvârșită cu Dumnezeu, și era o pace deplină. El n-a fost niciodată înălțat prin aplauze, nici întristat prin critică sau dezamăgire. În mijlocul celor mai mari împotriviți și al celui mai crud tratament, El era totuși vesel.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 240, 241.

3. „JUGUL MEU ESTE UȘOR”

a. Ce vrea să spună Hristos când zice: „Jugul Meu este ușor”? Matei 11:30.

„Jugul este pus asupra boilor pentru a-i ajuta să tragă greutatea, pentru a le ușura povara. Tot la fel este și cu jugul lui Hristos. Când voia noastră este contopită cu voia lui Dumnezeu și noi folosim darurile Sale pentru a-i binecuvânta pe alții, vom găsi că povara vieții este ușoară. Acela care umblă pe calea poruncilor lui Dumnezeu, merge în compania lui Hristos și în iubirea Sa, inima se odihnește. Când Moise s-a rugat: ‚Arată-mi calea Ta, pentru ca să Te pot cunoaște’, Domnul i-a răspuns: ‚Prezența Mea va merge cu tine și Eu îți voi da odihnă.’ Și prin profeți a fost dată solia: ‚Așa vorbește Domnul: Stați în drumuri, uitați-vă și întrebați, care sunt căările cele vechi, care este calea cea bună: umblați pe ea și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre! (Exodul 33:13,14; Ieremia 6:16). Și El zice: ‚O, dacă ai fi luat aminte la poruncile Mele! Atunci pacea ta ar fi fost ca un râu și fericirea ta ca valurile mării’ (Isaia 48:18).” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 241.

b. Ce cuvinte folosește Ioan pentru a transmite aceeași solie? 1 Ioan 5:3.

„În nașterea din nou, inima este adusă în armonie cu Dumnezeu, întrucât este adusă în acord cu legea Sa. Când această mare schimbare a avut loc în păcătos, acesta a trecut din moarte la viață, din păcat la sfințenie, din fărădelege și răzvrătire la ascultare și credincioșie. Vechea viață de înstrăinare de Dumnezeu a luat sfârșit; noua viață de împăcare, de credință și iubire a început. Atunci ‚neprihănirea legii’ va fi ‚împlinită în noi, care nu umblăm după îndemnulurile cărnii, ci după îndemnulurile Duhului’ (Romani 8:4). Și limbajul sufletului va fi: ‚O, cât de mult iubesc legea Ta! Ea este tema cugetării mele toată ziua’ (Psalm 19:7). Fără lege, oamenii nu au nici o concepție dreaptă cu privire la curăția și sfințenia lui Dumnezeu sau cu privire la propria lor vinovăție și necurăție. Ei nu au nici o adevărată convingere cu privire la păcat și nu simt nici o nevoie de pocăință. Nevăzându-și starea lor pierdută de călcători ai legii lui Dumnezeu, ei nu-și înțeleg nevoia de sângele ispășitor al lui Hristos. Nădejdea mântuirii este acceptată fără vreo schimbare radicală a inimii sau reformare a vieții. Asemenea convertiri superficiale sunt abundente și mulțimi se unesc cu biserica, dar care n-au fost niciodată uniți cu Hristos.” – *Marea luptă*, pg. 466.

4. „INTRÂND ÎN ODIHNA LUI”

a. Care este principalul obstacol ce a împiedicat intrarea noastră în Canaanul ceresc? Evrei 3:18,19.

„Nu a fost voia lui Dumnezeu ca venirea lui Hristos să fie... întârziată. Dumnezeu n-a dorit ca poporul Său, Israel, să călătorească timp de patruzeci de ani în pustie. El a făgăduit să-i conducă direct în țara Canaan și să-i așeze acolo ca pe un popor sfânt, sănătos și fericit. Dar acei cărora le-a fost predicat acest lucru pentru prima dată, n-au intrat ,din pricina necredinței’. Inimile lor erau umplute de murmurare, răzvrătire și ură și El nu-și putea împlini legământul cu ei.

Timp de patruzeci de ani necredința, murmurarea și răzvrătirea l-a ținut pe Israelul din vechime departe de țara Canaanului. Aceleași păcate au întârziat intrarea Israelului modern în Canaanul ceresc. În nici unul dintre aceste cazuri n-au fost făgăduințele lui Dumnezeu de vină. Necredința, spiritul lumesc, lipsa de consacrare și neînțelegerile din pretinsul popor al lui Dumnezeu sunt acelea care ne-au ținut în această lume de păcat și durere pentru atâția ani.

S-ar putea să fie nevoie să rămânem aici în această lume din pricina nesupunerii, timp de mai mulți ani, asemenea copiilor lui Israel, dar, de dragul lui Hristos, poporul Său n-ar trebui să adauge un păcat la altul acuzându-L pe Dumnezeu pentru consecințele propriei lor umblări greșite.”– *Evanghelizare*, pg. 430, 431.

b. Pe de altă parte, cum putem intra în odihna lui Hristos? Evrei 4:1-3.

„Faptul că cineva manifestă un extaz spiritual în împrejurări extraordinare nu este o dovadă evidentă că este creștin. Sfințenia nu este răpire; ci este o predare totală față de voința lui Dumnezeu; ea înseamnă a trăi cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu; înseamnă a face voia Tatălui nostru ceresc, a ne încrede în Dumnezeu în timp de încercare, în întuneric, ca și în lumină; ea înseamnă a umbla prin credință, și nu prin vedere; înseamnă a ne baza pe Dumnezeu cu o încredere absolută și a ne odihni în iubirea Sa.”– *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 34.

„Dând lumii Evanghelia, stă în puterea noastră să grăbim revenirea Domnului nostru.”– *Hristos, Lumina lumii*, pg. 469.

5. REZULTATELE PRACTICE ALE ODIHNEI ÎN HRISTOS

a. Care este rodul intrării în odihna lui Hristos? Evrei 4:10,11.

„[Evrei 4:9,11 citat.] Odihna despre care se vorbește aici este odihna harului, dobândită prin urmarea poruncii de a lucra cu zel. Acei care învață de la Isus blândețea și smerenia Sa, vor găsi odihnă în experiența practicării lecțiilor Sale. Nu prin inactivitate, comoditate egoistă și căutare de plăceri se dobândește odihna. Acei care nu doresc să-I aducă Domnului un serviciu credincios, serios, din iubire, nu vor găsi odihnă spirituală în viața aceasta sau în viața care va veni. Numai din lucrare serioasă rezultă pace și bucurie în Duhul Sfânt – fericire pe pământ și slava după aceea.” – *CBNT*, pg. 242.

b. Care este odihna finală rezervată pentru poporul lui Dumnezeu? Apocalipsa 7:15-17.

„Când, prin Hristos, intrăm în odihnă, cerul începe aici. Noi răspundem invitației Sale: Veniți și învățați de la Mine, și, venind astfel, noi începem viața veșnică. Cerul înseamnă o apropiere neîncetată de Dumnezeu prin Hristos. Cu cât ne aflăm mai mult în cerul de fericire supremă, cu atât mai mult și tot mai mult din slava lui Dumnezeu ne va fi descoperită; și cu cât Îl cunoaștem mai mult pe Dumnezeu, cu atât mai intensă va fi fericirea noastră. Când umblăm cu Isus în această viață, putem fi umpluți cu iubirea Sa, satisfăcuți cu prezența Sa. Tot ce poate suporta natura omenească, putem primi aici.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 241.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce oferă Hristos acelor care acceptă invitația Lui?
2. Care este semnificația „jugului” lui Hristos?
3. În ce împrejurări este ușor „jugul” lui Hristos?
4. Când intrăm noi cu adevărat în odihna lui Hristos?
5. Când va avea poporul lui Dumnezeu odihnă desăvârșită?